76STE JAARGANG No. 100177 ZATERDAG 25 JULI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

I.v.m. Opheffing „Zaken Overzee"

Aankoop nieuwe ambtswoning voor Gevolmachtigde Minister

Huidige woning wordt kantoor

De Minister-President heeft de Staten bij brief dd. 22 juli medegedeeld dat de aanstaande opheffing van het Departement van Zaken Overzee gepaard zal gaan met overdracht van bevoegdheden van de Minister van dat Departement ten aanzien van eigen aangelegenheden aan de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen.

Aangezien het een en ander op korte termijn gerealiseerd dient te worden, zullen voor wat de Nederlandse Antillen betreft enige maatregelen moeten worden genomen.

De uitbreiding van werkzaamheden te verrichten door het kantoor van de Gevolmachtigde Minister betreft, voornamelijk werkzaamheden van comptabele en personele aard. Als gevolg daar van kan de huidige bestemming van het Antillenhuis tot kantoor en ambtswoning van de Gevolmachtigde Minister niet worden gecontinueerd. Het ligt dan ook in de bedoeling het Antillenhuis in zijn geheel tot kantoor te bestemmen. Toevalligerwijs doet zich momenteel de gelegenheid voor het ten Westen naast het Antillenhuis gelegen pand aan te kopen voor Nf. 85 000,—, welk pand biezonder geschikt door zou zijn om tot ambtswoning van de Gevolmachtigde Minister bestemd te worden. De bijkomende kosten van overdracht zouden op 1½% van dit bedrag komen.

Voorts dient op een bedrag van ± Nf. 20.000.— gerekend te worden voor stoffering van dit pand. De Gevolmachtigde Minister heeft optie op het pand tot 26 dezer.

Gezien het vorenstaande en de spoed welke terzake geboden is verzoekt ik de Minister President de Staten om vooruitlopende op de votering van de desbetreffende bedragen bovenvermelde uitgaven te mogen doen.

De Voorzitter der Staten heeft inmiddels aan de Minister-President bericht dat de Centrale Commissie van het Statencollege accoord gaat met genoemde aankoop en stoffering en dat vooruitlopende op de votering van de kredieten, reeds uitgaven terzake kunnen worden gedaan.

Vriendelijke boodschap van Eisenhower voor Chroesjtsjef

President Eisenhower heeft door tussenkomst van Vice-president Nixon een boodschap aan Chroesjtsjef gestuurd, waarin het Amerikaanse staatshoofd verklaart, dat de Verenigde Staten niet anders wensen dan de vriendschap van het dynamische volk van de Sovjet-Unie.

Eisenhower sprak de wens uit, dat het hem eens mogelijk zal zijn zich persoonlijk naar de Sovjet-Unie te begeven om de vorderingen, die bij de wederopbouw van het land na de tweede wereldoorlog zijn gemaakt, in ogenschouw te nemen. Eisenhower sprak opnieuw zijn vertrouwen uit in het bewaren van „een vrede in eer en in rechtvaardigheid".

****

Relletjes in Nicaragua

Een aantal studenten en leden van de nationale garde zijn donderdagavond gedood en gewond in het plaatsje Leon, dichtbij de Nicaraguese hoofdstad Managua. Tijdens de demonstratie werden gevechten geleverd, die leidden tot een algehele rel.

Verklaard werd dat de studenten de opstootjes hadden veroorzaakt door beledigingen aan het adres van de regering te uiten. Zij zouden ook hebben getracht de legerbakken te bestormen. Aan het garnizoen werd opdracht gegeven de rel te onderdrukken.

Communissische staatsgreep in IRAK mislukt

Duizend doden in Kirkoek?

Volgens het Libanese dagblad „Sahafa" heeft zich op 14 juli jl. in Irak geen communistische staatsgreep voorgedaan, omdat het komplot enkele dagen eerder was ontdekt.

Reeds op 5 juli vernam de politie dat de communisten met behulp van een pantsercorps, dat onder leiding stond van een van hun aanhangers de regering van generaal Kassem zouden omver werpen en een communistische regering uitroepen, aldus het blad. Toen generaal Kassem op de hoogte was gesteld van deze samenzwering, zou het meteen veertig officieren hebben ontslagen. Te Kirkoek, waar meer dan duizend doden zouden zijn gevallen, werden eveneens vijftig officieren gearresteerd wegens medeplichtigheid met de communisten.

Voorts deelt „Sahafa" mede, dat nationalistische officieren, die na de revolutie van 14 juli 1958 waren ontslagen, aan generaal Kassem geschreven hebben om hem geluk te wensen en hun diensten aan te bieden.

Koninklijke onderscheiding in SURINAME

Bij Koninklijk Besluit is de heer E. Wijngaarde, hoofddirekteur van de N.V. Eerste Surinaamse Verzekeringsmaatschappij „De Nationale" benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

VIVAN LOS BARBUDOS

CUBA herdenkt „Revolucion Fidelista"

Duizenden boeren arriveren in de Cubaanse hoofdstad Havana, waar zij zondag de verjaardag van de „Revolucion Fidelista", de geslaagde opstand van Fidel Castro zullen vieren. Zij zullen deel uitmaken van de menigte, die Fidel Castro zal toespreken. Vandaag, zaterdag, voeren marinevaartuigen nog talrijke „campesinos" uit afgelegen plaatsen aan de oostkust aan. Duizenden ruiters hebben de nacht doorgebracht op de wegenrondom Havana. Zij zullen niet voor morgen de stad binnentrekken.

De manifestaties zullen middernacht beginnen met het luiden van alle klokken van de kerken in Havana. Zondagmorgen, na een parade van het leger en demonstratie-vluchten van de luchtmacht, zal een schijngevecht worden gevoerd als uitbeelding van de revolutie. Het strijdperk zal worden uitgelegd in de parken rondom de stad. In de middag zal het volk zich naar het centrale plein midden in de stad begeven om gezamenlijk de terugkeer van Fidel Castro als premier te vragen.

Agence France de Presse bericht uit Havana: Eenthousiaste menigten hebben de stad een feestelijk aanzien gegeven, de straten zijn overbevolkt. De stadsbevolking ontvangt de buitenmensen uitermate vriendelijk. De hele stad heeft zich overgegeven aan de mode van de „sombrero yaray" het dragen van een breed gerande hoed als aandenken aan de onafhankelijkheidsstrijd van Cuba tegen Spanje.

In de stad zijn eethuizen overbevolkt, er worden grote hoeveelheden drank ingeslagen — niet voor lang echter, want zondag zal de verkoop van alle alcoholhoudende dranken verboden zijn.

—

In Taipeh en omgeving (Formosa) zijn door overstroming 10.000 mensen dakloos geworden.

Minister DEBROT gunt de pers een kijkje in zijn portefeuille

Mr I. C. Debrot, de K.V.P.-minister in de regering, heeft gistermiddag ten overstaan van de pers een nadere uiteenzetting gegeven over de inhoud van zijn portefeuille en over de plannen, die hij daaromtrent koestert. Als grondgedachte voor zijn ministerieel werk stelde mr Debrot de realisering van meer cördinatie en samenwerking binnen de gebieden, die hij als bewindsman onder zijn beheer heeft.

Op het vlak van kultureel werk zullen de bindingen tussen de Antillen, Nederland en de landen, die de Antillen omringen, nader worden de Antillen reeds vruchtbaar werken zullen in het kader der samenwerking haar eigen taak behouden, doch deze aangehaald. De organisaties, die op zal sterker op een stimulering van de kultuurbeleving in het algemeen worden gericht. In dit verband ligt de instelling van een Kulturele Raad in het voornemen van de minister. Daarin zullen exponenten van de verschillende kultuuruitingen vertegenwoordigd zijn. Genoemd werden: wetenschap en kunsten, taal en letteren, nationaal bezit en volksnijverheid.

Minister Debrot zal zich voorts bezig houden met biezondere vormen van opvoeding, zoals de voogdijraad, de justitiële jeugdzorg en de kinderwetgeving. Biezondere studie zal worden gewijd aan het feit, dat ook op de Ned. Antillen de jeugdcriminaliteit ernstige vormen gaat aannemen.

Waar de bewindsman zich zal occuperen met de eredienst, zal met name worden gewerkt aan een landsverordening, die de positie van de geestelijkheid zal regelen. Een al eerder begonnen onderzoek zal worden voortgezet. Reeds is kontakt opgenomen met de leiding van de verschillende kerkgenootschappen.

Vooral de volksgezondheid zal de aandacht van de minister hebben. Met spoed zal worden bezien hoe en in hoeverre de medische wetgeving kan worden gemoderniseerd en meer aangepast aan internationale situaties.

In het voornemen ligt een Medische Raad in het leven te roepen, welke de vele organisaties en commissies, welke op het stuk van de volksgezondheid op de Antillen werkzaam zijn, zal doen samenvloeien. Deze Medische Raad zal, aldus de minister, bij voorkeur een niet-ambtelijk karakter dragen.

Voor wat het toevlucht op en de bevordering van de kulturele standing van radio en televisie betreft, stelde de minister in het algemeen, dat men weliswaar niet kan en mag verwachten, dat deze twee media van ontspanning en ontwikkeling op bv. Nederlands niveau kunnen worden gebracht, doch dat men er niettemin bepaalde eisen aan mag stellen op het stuk van goede stijl en smaak.

J. J. BEAUJON gezaghebber van de Bovenwinden

Bij koninklijk besuit van 10 juli 1959 is benoemd tot gezaghebber voor de Bovenwindse Eilanden de heer J. J. Beaujon. Zijn benoeming gaat per 1 augustus in. Een en ander is de pers gisterenmiddag door de minister-president meegedeeld tijdens een persconferentie, die door minister Debrot was gearrangeerd.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Afscheid

Een veel graag gelezen rubriek is onze krant - we mogen wel zeggen - 'ontvalt' - de wekelijkse ontboezeming 'Gezien door een Antilliaan', nu eens poetisch van aard, dan weer scherp gesteld, andere keer docerend van ... of bijzonder actueel van karakter, zal vanaf heden niet meer verschijnen, althans niet van de hand van de oorspronkelijke schrijver.

Voor wie zulks niet mocht weten zij dit afscheid onthuld, dat de rubriek werd verzorgd door de huidige minister voor cultuur, opvoeding, eredienst, radio en T.V., mr. I.C. Debrot, die het ... de functie, die hij thans bekleed beter heeft geoordeeld, zich van publikaties in ons blad te onthouden, een standpunt, dat in overleg met de redaktie is ingenomen en in alle opzichten valt te billijken. Het is terwille van de persoon van de minister en van de uitvoering van zijn excellente taak zonder meer moeilijk medewerker te zijn aan een rubriek, waarin niet zelden ook commentaar wordt gegeven op zaken, die de overheid betreffen.

Wij betreuren het niettemin, zijn pennevruchten voortaan te moeten ontberen, doch troosten ons met de gedachte, dat hij in zijn functie van thans direct betrokken is bij de realisering van verscheidene ontwerpen en plannen - ten dienste van de Antilliaanse gemeenschap - waarvoor hij in zijn publikaties raak vurige pleidooien hield.

Trygve Lie kan Dalai Lama niet bijstaan in moeilijke situatie

Trygve Lie, de voormalige algemene secretaris der Verenigde Naties, heeft bevestigd, dat hij jongstleden zaterdag van de Dalai Lama een telegram heeft ontvangen, waarin hem wordt verzocht de Tibetaanse leider als raadsman bij te staan in de moeilijke situatie, waarin deze op het ogenblik verkeert.

Lie zei deze uitnodiging tot zijn spijt niet te kunnen aanvaarden, daar hij het reeds zeer druk heeft met het helpen van Italië en Ethiopië hun geschil over de grens tussen Ethiopië en Somaliland te regelen.

Haitiaanse ambassadeur blijkt landverrader te zijn

Jean David, die kortgeleden benoemd is tot ambassadeur van Haïti in Japan, is wegens „hoogverraad" van zijn funktie ontheven, zo heeft de ambassade van Haiti te Washington medegedeeld. Nadere biezonderheden over deze beschuldiging werden niet gegeven.

David vertoeft al drie weken te New York en zou eerstdaags naar zijn standplaats vertrekken.

◆◆

Biezonder geanimeerd was gisteravond de ontvangst van het Utrechtse voetbalelftal Elinkwijk op het vliegveld van Hato. De Utrechters op Curaçao lieten zich daarbij niet onbetuigd. Via een spandoek werd het elftal een hartelijk welkom toegeroepen. Uiteraard moesten de voetballers zich terwille van een plaatje voor het vliegtuig opstellen. Onze foto geeft er een beeld van.

Bewogen vergadering van Eilandsraad

Het publiek blijkt een goede neus te hebben wanneer er politiek nieuws ... is. Gisteravond bleek dat wederom bij de vergadering van de eilandsraad. De gehele publieke tribune was met belangstellenden gevuld. En de toeschouwers hebben waar voor hun geld gekregen! De vergadering, die normaliter slechts van korte duur zou zijn geweest deed door het indienen van enkele moties en door de vaak vurige beschouwingen soms meer denken aan een publieke politieke meeting dan aan een eilandsvergadering.

Rond elf uur kwam er echter een abrupt einde aan de vergadering toen een motie die tijdens de zitting door de N.V.P.-U.P.C. was ingediend — met algemene stemmen — zonder dat er eigenlijk een kans tot hoofdelijke stemming was gegeven formeel was aangenomen, tot grote verbazing van de D.P. fractie die tegen had willen stemmen. De verbazing was zo groot dat een in het vooruitzicht gestelde verklaring van de Democratische Partij niet werd afgelegd.

Vrij felle discussie over de „eigen functie"

De waarnemend gezaghebber, de heer W. G. de Haseth, die de hoop uitsprak, dat hij het vertrouwen der Raad zou krijgen, handelde vooreerst enige ingekomen stukken af.

Voor wat de benoeming van de heer W. G. de Haseth betrof wilde het lid de heer J. Evertsz de voorzitter graag een vraag stellen i.v.m de zinsnede „naast de uitoefening van de eigen functie", doch de voorzitter kon zulks niet toestaan. Wel kon het verzoek aan de agenda worden toegevoegd als punt zeven, waarmee de heer J. Evertsz zich kon verenigen. Vervolgens bevond een daartoe benoemde commissie de geloofsbrieven van de heren Ph. J Evertsz en G. E. A. Booi in orde weshalve de heer Booi (de heer Evertsz was niet aanwezig) werd toegelaten tot de raad. Hij legde daarop de eed af en nam de plaats in van raadslid v.d. Hoeven, die tevoren door de voorzitter bedankt was voor zijn werkzaamheden. Volgende punt betrof de benoeming van leden van Overleg. In de commissie werden gekozen de voorzitter van de Raad en de heren J. Evertsz., Ph Evertsz, Lowenthal, Pieters Kwiers **Rosario, Cathalina, Booi, Leito en Rozendaal. Nadien maakte de voorzitter de samenstelling van de afdelingen bekend.** In de algemene staatkundige en onderwijs-afdeling

OENES: College is uit verraad geboren

hebben zitting de heren Morkos Booi, Oenes, Rozendaal en Alderlieste, in de economische en financiële afdeling de heren Cathalina Henriquez, Leito, Pijpers, Smits en Martinez en in de afdeling sociale zaken de heren Dovale, Peterson Felix, Winklaar, Jessurun en Cijntje. Bij de behandeling van de voordracht tot benoeming van een lid voor de commissie inzake huurautodiensten en een lid voor de commissie inzake autobusdiensten werden twintig stemmen uitgebracht. (De heer Morkos was inmiddels weggegaan). De uitslag der stemming voor de commissie inzake huurautodiensten luidde: A. R. Winklaar elf stemmen, R. M. Martinuez acht stemmen en een blanco stem.

Voor het lid van de commissie inzake autobusdiensten was de stemverhouding dezelfde. Als lid werd voorgedragen de heer J. Cijntje (elf stemmen); De heer Felix kreeg acht stemmen.

Voor de beroepscommissie uit de Eilandsraad inzake de intrekking huurauto- en autobusvergunningen werden de heren Morkos, Cathalina en Rozendaal aangewezen.

Vervolgens kwam dan het toegevoegde punt aan de orde. Het betrof dus het landsbesluit betreffende de benoeming van de heer W. G. de Haseth tot waarnemend gezaghebber op Curaçao. Het landsbesluit vermeldde o.m. „dat het in verband met de lange duur der waarneming en in verband met het feit, dat het onder die omstandigheden voor een gedeputeerde bezwaarlijk wordt geacht de functie van Gezaghebber waar te nemen naast de uitoefening van de eigen functie, evenwel wenselijk is om niet over te gaan tot aanwijzing van een gedeputeerde als wnd. gezaghebber".

De heer J. Evertsz wilde dus voorgelicht worden over de zinsnede „naast de uitoefening van de eigen functie" kan er gesproken worden van een eigen functie, zo vroeg hij zich af. Onbegrijpelijk vond hij tevens de verklaring van de gezaghebber die in de plaatselijke pers is verschenen nadat de werkverdeling van het bestuurscollege was gepubliceerd. De voorzitter verklaarde geen opheldering te kunnen geven. De heer Oenens merkte intussen op dat een landsbesluit niet tot punt van discussie kan worden gemaakt. De heer J. Evertsz verklaarde daarop dat hij, alvorens de aanbieding van het landsbesluit als kennisgeving aan te nemen, toch een antwoord op zijn vraag wilde hebben, doch op zijn beurt betoogde de voorzitter opnieuw dat hij geen opheldering kon geven.

De heer Evertsz wees er nog op dat het hier, naar zijn gevoel, een juridische zaak betreft.

De heer Oenes verbaasde zich op zijn beurt over de verklaring van de gezaghebber. In Cas di pueblo werd immers de functie-verdeling klaar gemaakt. Het is overigens niet verwonderlijk „want dit bestuurscollege is uit verraad geboren", aldus de heer Oenes, die in het vuur van zijn betoog ook nog sprak over „het in handen spelen van functies aan de tegenpartij", waarop de voorzitter afklopte.

De heer Evertsz zei vervolgens er verblijd over te zijn dat de sluizen der welsprekenheid zijn opengegaan naar voegde er onmiddellijk aan toe, dat hij het weinig fatsoenlijk kon noemen wat de tegenpartij opmerkte.

Het woord was dan aan de heer Rozendaal die mede namens zijn fractie (D.P.) twee moties naar voren bracht, een over de algemene huurverlaging van de volkswoningen, waarin wordt gesteld: dat het beleid van het Bestuurscollege ten aanzien van de volkswoningen welke in eigendom zijn van het eilandgebied Curaçao, steeds erop gericht dient te zijn adequate woongelegenheid te verschaffen aan het minst-kapitaalkrachtig deel van de bevolking; dat genoemde woningen echter verhuurd worden tegen een huurprijs welke de draagkracht van een groot deel van degenen die voor een volkswoning in aanmerking dienen te komen, te boven gaat: dat in verband hiermede een belangrijk aantal volkswoningen leeg blijven staan, terwijl een groot aantal gezinnen noodgedwongen onder zeer slechte omstandigheden moeten blijven wonen, aangezien zij de huurprijs waarvoor, onder meer de volkswoningen op Brievengat, worden verhuurd niet kunnen betalen en dat hierdoor het sociale element dat immer aan een volkshuisvestingspolitiek ten grondslag dient te liggen volkomen wordt verwaarloosd.

En wordt besloten:

Het bestuurscollege met klem te verzoeken met ingang van 1 augustus 1959 over te gaan tot algemene huurverlaging van alle volkswoningen die eigendom zijn van het eilandgebied en deze huurverlaging op zodanige wijze te doen geschieden dat de volkswoningen aan hun sociaal doel zullen beantwoorden.

huren omlaag

In zijn toelichting verklaarde de heer Rozendaal dat de huisvestingspolitiek van het vorige bestuurscollege een mislukking is geweest. De huren van de volkswoningen zijn te duur voor degenen voor wie ze bedoeld zijn.

De D.P. en ook de K.V.P., aldus de heer Rozendaal vragen dus een grondige herziening van de volkshuisvestingspolitiek. Volgens de heer Rozendaal moeten de huren van alle volkswoningen omlaag.

De heer Leito mede-ondertekenaar van de motie legde de nadruk op het vele werk dat door verschillende instanties wordt gedaan op sociaal gebied, maar dat is niets meer dan een aanvulling. Men moet volgens spreker de kern van de zaak aanpakken dat is een gezonde politiek voeren op het gebied van de volkshuisvesting. Er moet, aldus spr., voor een behoorlijke huisvesting gezorgd worden voor een ieder. De prijs van de volkswoningen moet worden verlaagd en wel zo dat de woningen aan hun sociaal doel beantwoorden.

De heer Martinez onderstreepte de woorden van zijn voorgangers en betoogde dat de lege huizen zo spoedig mogelijk bevolkt moeten worden

(Vervolg op pagina 2)

AGENDA

[illegible]

Zondag [illegible] „Huellas de venganza" [illegible] revenge) en om [illegible]

[illegible] „Choque de [illegible]
Zondag [illegible] „El imperio submarino" [illegible] kingdom) en om [illegible]

Open [illegible] Botica Antillana, Julianaplein [illegible] Tel. 12400.
[illegible] Botica Americana, Breedestraat [illegible] Tel. 25656.

Weekenddienst Geneesheren 25 — 26 juli 1959:
In [illegible] Dr. M. R. W. B. Berkeveld, [illegible] Altena 59, Tel. No. [illegible]
In [illegible] Dr. J. R. Chan [illegible] Tel. No. [illegible]
In [illegible] Dr. J. H. Brab[illegible] Bar[illegible]

[illegible] Westpunt.
[illegible] Sint Michiel.

[illegible] D. M. Kemp

MAANDAG [illegible]

Met grote blijdschap en dank aan God geven wij kennis van de geboorte van onze zoon:

Renato Giovanni

W. F. B. Gomez
H. Gomez-Vanenburg

Curaçao 23 juli.
St. Elisabeth Gasthuis.

Verdeling portefeuilles

Met ingang van 24 juli 1959 zijn de Ministerportefeuilles in de Antilliaanse regering als volgt verdeeld:

E. Jonckheer: Minister President tevens Minister van Algemene Zaken; Mr. S.W. Van der Meer: Vice-Minister-President en Minister van Justitie; J.E. Yrausquin: Minister van Financien en Welvaartszorg; C. D. Kroon: Minister van Sociale Zaken en Economische Zaken; F.J.C. Beaujon: Minister van Verkeer en Vervoer; F.B. Tromp: Minister van Onderwijs; Mr. I.C. Debrot: Minister van Volksgezondheid, Cultuur en Opvoeding.

Met ingang van dezelfde datum is de waarneming van de portefeuilles van de ministers in geval van ontstentenis of verhindering als volgt geregeld:

Die van E. Jonckheer door Mr. S.W. van der Meer; die van Mr. S. W. van der Meer door E. Jonckheer; die van E.J. Yrausquin voor Financien door F.J.C. Beaujon en voor Welvaartszorg door C. D. Kroon; die van C.D. Kroon door E. Yrausquin; die van F.J.C. Beaujon door E. Jonckheer; die van Mr. I.C. Debrot door F.B. Tromp; die van F.B. Tromp door Mr. I.C. Debrot.

RVD

GETROUWD

Violette Cohen

en

Guillermo Suares

Den Haag [illegible] 1959

De commandant van vliegtuigsquadron no. 1 der Marine Luchtvaartdienst maakt bekend: dat van maandag 27 juli t/m vrijdag 31 juli 1959 dagelijks van 08.00 - 13.00 uur

SCHIETOEFENINGEN

zullen worden gehouden door vliegtuigen met mitrailleurs, raketten en oefenbommen op de plakte van San Pedro.

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om [illegible]
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis

ARUBA

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Gedoopt in de kerk van de H. Familie op 17 juli: Lucia Maria; dochter van: Christianus Adrianus van Koppen en Maria Jacoba Therèse Westdijk
Gedoopt in de kerk van Groot-Kwartier op 14 juli: Caspar Maria; zoon van: Johannes Karel Oude Stegge en Martha Herbelink.
Gedoopt in de kerk van Groot Kwartier op 23 juli: Ronald Hans Maria: zoon van: Hendricus Jozef Wanders en Petronella Helena van Doorn.

STROOMONDERBREKING

Veel werkzaamheden kunnen wij voor U uitvoeren zonder U te storen, doch ditmaal moeten wij de stroomvoorziening gedurende 8.00 — 12.00 uur a.m. onderbreken op

ZONDAG 26 JULI a.s. in de omgeving van: ORANJESTRAAT, PENSTRAAT, MONTE VERDE, gedeelte van CORNET.

OGEM

Wij zoeken een actieve jongeman met commerciele aanleg, die minstens tien klassen Mulo doorlopen heeft en enige ervaring heeft in het maken van kostprijsberekeningen.

Zijn werkzaamheden zullen o.m. omvatten:

beheer Magazijn
inklaringen
distributie/verkoop diverse producten

SOLLICITATIES: uitsluitend schriftelijk, met volledige opgave van leeftijd, opleiding en tot dusverre verrichte werkzaamheden te richten aan:

Philips Antillana

POSTBUS 523, CURACAO.

EILANDGEBIED CURACAO

Openbare H.B.S. Peter Stuyvesant College

Aanmelding van nieuwe leerlingen

voor de tweede en hogere klassen op maandag, 27 juli 1959 om half vijf in het gebouw der school.

Rapport der laatste 2 cursusjaren en eventueel cijferlijst M.U.L.O. eksamen meebrengen.

DE DIRECTEUR

BOEKHOUDEN EXAMENOPLEIDING VOOR HET PRAKTIJKDIPLOMA

CURSUS VOOR BEGINNERS door J. W. Budde en R. K. van det Riet (Leraren Boekhouden M.O.) — Aanmelding: woensdag 29 juli tussen 5 - 7 uur in de Hendrikschool, Wilhelminaplein.

ATTENTIE: Gevorderden kunnen zich aansluiten bij één der reeds bestaande groepen.

Nieuwe bussen bij de A.B.C.

Gistermiddag zijn de leden van de pers uitgenodigd bij het 9.B.C.-bedrijf, in verband met het feit, dat dit bedrijf twee nieuwe bussen voor het publiek in bedrijf heeft genomen. A.B.C. zestien jaar geleden begonnen met vijf grote bussen en telt er nu acht en twintig, waarvan er veertien geregeld in gebruik zijn. Het ligt in de bedoeling het bedrijf zoetjes aan geheel van nieuwe bussen te voorzien. Deze bussen worden a.s. zondag voor het publiek in gebruik gesteld.

De bussen zijn geregistreerd. De chauffeur beschikt over verschillende moderne hulpmiddelen, waardoor deuren en lichten automatisch open en aangaan. Achter de chauffeur is een gordijn aangebracht, dat hij 's avonds, als hij last heeft van het licht, kan dichttrekken. De zitbanken zijn erg comfortabel, ze zijn opgevoerd met foam en bekleed met kunstleer.

De ABC hoopt, dat het publiek de nieuwe bussen zal weten te waarderen en ze met de nodige zorg zal behandelen.

Met defecte motoren boven de Rockey Mountains

Poederdons-trip ontpopt zich als een ware vliegrace

Nederlands - Amerikaans equipe beleeft spannende ogenblikken

Vuub Fijn, de KLM-stewardess, die met haar vriendin Kay Palmer, een aan het kantoor van de KLM in New York verbonden Amerikaanse, heeft deelgenomen aan de dertiende poederdons-race, heeft ervaren dat deze vliegwedstrijd voor dames dwars over het Amerikaanse continent niet zo maar een gezellig tripje is, maar een bijzonder zware race. De Nederlands-Amerikaanse équipe heeft het met 162 vlieguren in de logboeken (Kay Palmer 152 en Vuub Fijn slechts 10) op moeten nemen tegen dames die 10.000 tot 20.000 vlieguren achter de rug hadden.

Hoewel zij dus bij voorbaat wisten dat zij wat ervaring en routine betreft de mindere waren van de meeste andere teams, heeft het toch niet daaraan gelegen dat zij na de start in Lawrence, in de staat Massachusetts, nooit het op een afstand van bijna 4.000 km gelegen Spokane, in de staat Washington, hebben bereikt.... Toen op de laatste etappe boven de uitlopers van de Rocky Mountains het toerental van de motor — die al eerder kuren had vertoond — plotseling terugliep en het sonore geronk overging in „hoesten", zijn zij ijlings teruggekeerd naar het vliegveld van Miles City. Tenslotte heeft een „Piper Tripacer maar één motor. „We hebben hem toen wel een beetje geknepen." bekende Vuub bij haar terugkeer op Schiphol.

Het was de vierde dag van de race. Na Miles City begonnen de wilde bergen van de Rockey Mountains. een eenzame wildernis, waarbij reeds toppen waren van 2400 meter. „De „Piper Tripacer" begon steviger te klimmen", aldus Vuub Fijn, „maar na een kwartier ging het toerental, normaal 2400 per minuut, met sprongen omlaag. De motor begon te hoesten en kon ieder ogenblik afslaan. Kay Palmer, die jaren lang stewardes is geweest bij de Pan Amerikan en ik zelf, die reeds 5000 vlieguren achter de rug heb, zijn heus niet voor een kleintje vervaard. We hielden het hoofd koel, gingen alle mogelijkheden na voor een noodlanding in dit bergland. Natuurlijk hebben we de neus van de „Tripacer" gewend, terug naar het vliegveld van Miles City.

Op die terugweg heeft het gespannen. Ik keek uit naar een hoofdweg, die ik na de start in Miles City de bergen had zien ingaan, om zo nodig op deze weg ons toestelletje neer te zetten. Kay waarschuwde de toren van Miles City, dat we in moeilijkheden zaten. We hebben een goede landing in Miles City kunnen uitvoeren, maar na het taxiën sloeg de motor af. De vlucht had niet veel langer moeten duren. Ik wil eerlijk bekennen, dat toen wij uit het toestel sprongen en aan een werktuigkundige van onze ervaringen vertelden, wij op onze benen stonden trillen, de reactie van een enorme spanning".

Toen de motor was open gegooid, bleek er een zuiger gebroken te zijn. Dat was de verklaring voor een vreemd geluid, dat zij de vorige dag al hadden gehoord. Een werktuigkundige die vóór de start van Miles City het toestel had gecontroleerd was echter tot de conclusie gekomen dat het wel ijsafzetting op de carburateur zou zijn geweest. Reparatie was natuurlijk mogelijk, maar er ging zoveel tijd mee verloren, dat de Amerikaans Nederlandse équipe nooit meer op tijd in Spokane zou kunnen aankomen. Voor haar was de strijd dus afgelopen.

Na vele weken van droogte en warmte kreeg Oostenrijk ineens zoveel regenwater te verwerken, dat er een schade werd aangericht van vele duizenden. Het koren en de fruitoogst werd totaal verwoest, terwijl ook de spoorwegen er niet zonder kleerscheuren van af kwamen. Vele spoorbanen werden door het wassende water ondermijnd. De reparaties aan de spoorbanen zullen nog vele dagen vergen. Op de foto ziet men schoonspuiten van een der weggespoelde banen.

Op Boca San Michiel

K.V.P. vergaderde

Gisteravond, terwijl de eilandsraad vergaderde, hield ook de K.V.P. een openbare vergadering op Boca San Michiel.

Het aantal uitverkorenen dat zich op het besloten erf waar de vergadering gehouden werd, bevond, was niet biezonder groot.

Daarbuiten waren een paar honderd toeschouwers, waaronder velen lieden met rode petten, die op een afstand van hun belangsteling blijk gaven.

De sprekers werden door de heer Jossy Martina ingeleid.

De heer H. van Delden vergeleek de situatie met die welke in mei 1940 in Nederland bestond. De N.V.P.-ers werden met Nazi's vergeleken. Spreker zei, dat evenals deze toen Nederlanders omgekocht hadden, zodat zij maar vijf dagen nodig hadden om dit land te bemachtigen, de N.V.P. getracht hebben de K.V.P. in haar macht te krijgen.

De heer P. Maduro liet duidelijk uitkomen dat hij zijn ontslag als bestuurslid heeft ingediend doch dat hij nog voor honderd procent K.V.P.-er was.

De heer Morkos trachtte te bewijzen hoe „nationalistisch" de „Amigoe" is. Hij zei dat deze krant door een N.V.P.-er werd geredigeerd die naar een ministersbaantje in een eventueel kabinet-Gomez dong, welk baantje hem trouwens reeds vanaf 1958 was aangeboden. Van buiten klonk hierop geroep: „Dan is hij in ieder geval geduldiger en minder gulzig dan U".

De Heer Morkos zei voorts dat hij zijn toespraak van een papier aflas opdat „aanwezige farizeeërs" zijn woorden niet zouden verdraaien. Hij sprak ook, zo zeide hij, voor degenen die gekomen waren om herrie te schoppen.

De Heer Morkos zei verder dat dat de overkomst met de D.P. gesloten is op grond van garanties die gegeven waren dat de principes van de K.V.P. geëerbiedigd zouden worden.

Spreker verklaarde dat de plannen tot samenwerking jammerlijk door de Heer R. Rosario waren getorpedeerd.

De Heer S. Rigaud schreeuwde zich vervolgens hees.

Zilveren jubilarissen bij de Paters DOMINICANEN

Vandaag vieren drie paters dominicanen hun zilveren priesterfeest, die reeds vele jaren werkzaam zijn op onze eilanden. Het zijn de paters A. Volk, B. Boradori en B. Weijers.

PASTOOR A. VOLK

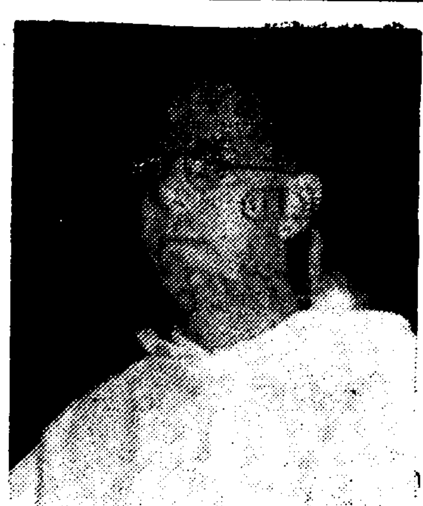
Van pastoor Volk treft men elders een uitgebreide levensgeschiedenis aan.

Pater Beda Weijers werd in Arnhem op 25 Mei 1907 geboren. Hij ontving zijn priesterwijding op 25 Juli 1934, waarna hij in 1936 benoemd werd voor de Antillen. Hier kwam hij aan op 31 Mei van dat jaar. Zijn eerste standplaats was de parochie-kerk van Pietermaai, totdat hij in Juli 1936 naar Otrobanda werd overgeplaatst. In 1937 volgde zijn benoeming als pastoor van Saba. Daar bleef pastoor Weijers tot 1946, toen hij als pastoor op St. Barthelemy werd. Ruim twee jaar bleef pastoor Weijers aldaar totdat hij weer naar de Benedenwinden ging waar hij in 1948 pastoor van Barber werd. Slechts enkele maanden was de pastoor daar werkzaam totdat hij weer naar St. Barthelemy overgeplaatst werd. In Januari 1951 vertrok pastoor Weijers weer en de reis leidde toen naar Bonaire, waar hij op Kralendijk pastoor werd. In het zelfde jaar werd hij als zodanig benoemd op Jan Doret, in Augustus 1952 op San Willibrordo.

Alvorens hij voor zijn huidige standplaats benoemd werd was pastoor Weijers gedurende 4 jaar werkzaam op Montanje tot 30 Juli 1953. Tot op heden werkt pastoor Weijers op Bonaire in de kerk te Entrejol.

Pastoor Boradori werd in 1908 op 27 Juli in Nijmegen geboren, waar hij op 25 Juli 1934 tot priester werd gewijd. Reeds na twee jaar vertrok pater Boradori naar de Nederlandse Antillen waar hij op 31 Mei 1936 aankwam. Niet lang bleef hij echter op Curacao want in Juni van hetzelfde jaar volgde zijn benoeming als kapelaan van de parochie Kralendijk op Bonaire. Na ruim een jaar volgde de overplaatsing naar de kerk van Pietermaai op Curacao, terwijl in de loop van 1933 zijn eerste pastoraat volgde van de kerk op Soto. In hetzelfde jaar ging pater Boradori naar Aruba als kapelaan van de kerk in Playa.

Tien jaar was hij daar werkzaam **totdat in 1948 zijn benoeming volg**de als pastoor op St. Barthelemy.

PASTOOR B. BORADORI

In 1951 werd hij pastoor van de kerk in San Nicolas op Aruba. Na een jaar volgde de overplaatsing naar Groot Kwartier in 1952.

In het volgende jaar voerde de reis naar de Bovenwinden, waar pastoor Boradori pastoor werd van Saba. Gedurende vier jaar was hij daar werkzaam totdat in 1957 de benoeming volgde voor St. Maarten.

Onze hartelijke gelukwensen voor deze drie zilveren jubilarissen.

PASTOOR B. WEYERS

Hollandse Nieuwtjes

Met de moed der wanhoop zullen we wederom een poging doen de nieuwtjes voor zaterdag in de krant te krijgen. Zoals U wel gemerkt hebt zit er op zaterdag meestal iets dwars. Daarom echter niet getreurd. Mocht U deze nieuwtjes pas maandag in de krant zien, beschouw ze dan als hollandse oudjes.

Het heeft wel even geduurd maar de brand op de Mookerheide is bedwongen. Wellicht haalt U uw neus daarvoor op, maar het was geen pretje. Het vuur speelde daar zo'n beetje verstoppertje en wanneer men dacht dat het uit was ging het ergens anders weer branden. Daarnaast had men de kans op vuurwerk, want er liggen daar nog veel niet ontplofte granaten. Het is echter gebeurd en de Nijmeegse brandweer houdt een oogje in het zeil. ● We blijven nog even in het Zuiden en kunnen U vertellen dat het vandaag aannemende dat het zaterdag is) op de kop af precies honderdvijftig jaar geleden is dat Tilburg stad werd. En zo iets laat men niet zo maar voorbijgaan en daarom wordt er een grootse tentoonstelling gehouden onder de naam „Hart van Brabant" Minister Marijnen komt helemaal naar Tilburg toe om de tentoonstelling te openen. En dat wil wat zeggen. Nu het hart zit trouwens wel op de goede plaats in Tilburg. ● Zeg nu nog maar eens dat men in Doornspijk niet vooruitstrevend is. Daar besloten Burgemeester en Wethouders onlangs dat men een punt zet achter de zesdaagse werkweek en voortaan gaat men er dus vijf dagen werken. En dat in de dagen dat er in een andere stad een vierdaagse gehouden wordt. Dat opent perspectieven.. ● Met frisse moed werden in Nijmegen van de week de stoute schoenen aangetrokken. Vier dagen in het jaar is men in Nijmegen zo'n beetje de kluts kwijt en dit jaar was het helemaal raak. Van de weeromstuit hebben de kleuterscholen ook maar besloten een vierdaagse te houden, met bloemen en muziek! En dan de teiltjes. Men kon 's-avonds met moeite aan zo'n ding komen, want alles wat er maar op leek was gecharteerd om de voeten weer in het gareel te krijgen. ● Trouwens in Apeldoorn liegt het er ook niet om. Zoals U weet houdt men daar ook een vierdaagse, maar dan in het klein. Daar had men kennelijk last van een blarenplaag. De verpleegstertjes konden het niet bijbenen. ● De vlaggen gingen uit van de week in Almelo. Niet voor een technische Hogeschool zoals U wellicht in euvele overmoed zou kunnen denken maar de vijftigduizendste Almelose wereldburger kwam ter wereld. Het was het eerste kind van de familie Beunk en het kleine wicht zit al direct een beetje in de slappe was, want de burgemeester overhandigde de vader tweehonderdvijftig gulden en zelf kreeg pa een kist sigaren. Zoiets gebeurt ook niet iedere dag. Het kan er dus voor een keer wel af. ● De douane verrichtte van de week weer een wapenfeitje door een smokkelauto aan te houden bij Nieuw Camen, Clinge. De wagen geraakte in een sloot en de bestuurder vluchtte. Maar dat kan de pret niet kreuken. Negenhonderd kilo boter bleven zo in Nederland. Geef mijn partie maar aan fikkie. ● De vuurwerkmaker P. in IJmuiden beleeft moeilijke dagen. Men legt hem het vuur na aan zijn voeten, omdat men er een eind aan wil maken. Niet aan zijn leven, maar wel aan zijn bedrijf. De man had een hinderwetvergunning maar die heeft men ijlings ingetrokken. Hij mocht wonderkaarsen maken, doch bij onderzoek vond men 140.000 knalkurken en dat was wel een beetje te gortig. Vooral toen P in het begin verklaarde dat hij toevallig een partijtje van die kurken gevonden had. Hij kan nu wel op de fles gaan zitten.

Voor het overige een prettig weekend en tot maandag. We komen terug.

Executie voltrokken in Sing Sing

In de Sing Sing-gevangenis in New York is donderdag de 42-jarige kleurling Leroy Keith op de elektrische stoel ter dood gebracht.

Hij was 25 jaar geleden voor de eerste maal ter dood veroordeeld wegens moord op een metaalbewerker. Deze straf werd later veranderd in levenslang.

In 1956 werd hij voorwaardelijk op vrije voeten gesteld, maar vijf maanden later schoot hij een taxi-chauffeur in New York dood.

Marble Arch-Arc de Triomphe

Nieuw record gevestigd

Charles Maugham, Squadroncommandant bij de Britse Luchtmacht, heeft in de Bleriot-race een nieuw record gevestigd. Hij volbracht de tocht van Arc de triomphe naar Marble Arch in veertig minuten en 44 seconden. Hij maakte gebruik van motorfietsen, helikopters en een Hunter-straalvliegtuig.

Voordien was de snelste tijd die van Erci Rylands, de vijftigjarige directeur van een Luchtvaartmaatscappij. Hij is van plan donderdag — de laatste dag van de wedstrijd — nog vier pogingen te doen.

De Franse Mannequin-Valschermkampioene, Colette Duval, maakte een mooie entree. Bij aankomst bij Marble Arch slipte haar motorfiets en viel ze, zij maakt de overtocht in een tijd van 43 minuten en 51 seconden.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Door het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curacao zullen op donderdag 13 augustus 1959 des voormiddags te 11 uur op het Bestuurskantoor, Scharlooweg 35, in het openbaar worden aanbesteed:

BESTEK NO. 394: Het bouwen van een tweeklassige uitbreiding met bijkomende werken aan de R. K. meisjesschool (Fatimacollege) te Suffisant en

BESTEK NO. 388: Het bouwen van vaklokalen voor huishoudonderwijs met bijkomende werken op het terrein van de Beatrixschool te Steenrijk.

Bestekken en tekeningen zijn van 27 juli 1959 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van f. 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 12.50 per stel.

Het wnd. Hoofd van de Dienst van Openbare Werken,
W. W. Koudenburg.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233
Zaterdag 25 en zondag 26 juli 1959.

Bioscopen:

De Veer, 8.30 uur:
Zaterdag en zondag: „Leslie Caron Maurice Chevalier, Louis Jourdan, Eva Gabor. 18 jaar
6.00 uur, zondag: „Blackjack Ketchum" (Desperado). Howard Duff. Victor Jory. Alle leeft

Rialto, 8.00 uur:
Zaterdag en zondag: „Rock al night". Dick Miller, Russel 16 jaar
5.45 uur, zondag: „Silver Spurs" Roy Rogers, Phyllis Brooks. Alle l

Principal, 8.00 uur:
Zaterdag: „Dunkirk". John Mills Richard Atenborough. Alle leeftijden
8.00 uur, zondag: „The Badlanders" Alan Ladd, Ernest Borgnin, Katy Jurado. 18 jaar en om 6.00 uur: „Sjor van de Rebellenclub. Alle leeftijden

Aurora, 7.30 uur:
Zaterdag: „Vertigo". Kim Novak James Stewart. 18 jaar
8.00 uur, zondag: „Sucedido en Meyico". (Spaans- Maria Antonieta Pons Joaquin Cordero. 18 jaar en om 6.00 uur: „The fast and the furious. Alle leeftijden.

Savaneta, 7.30 uur:
Zaterdag: „Dino". Sal Mineo, Susan Kohner. 14 jaar
8..0 uur, zondag: „The roots of heaven. Errol Flynn, Juliette Grego 18 j en om 6.30 uur: „Shorts - News".

Nachtdiensten Botica's:
Alle leeftijden.
Oranjestad: Botica del Pueblo. Tel.: 1253.
San Nicolas: Botica San Lucas. Tel.: 5006.

JEUGDCENTRALE „LA SALLE"

Aruba, zaterdag 25 juli 1959:
Club Noord: Competitiewedstrijd op U.J.N. terrein: U.J.N. jrs vs. Aruba jrs. 7-9.30 p.m. Club open.
Dakota: 5-9 p.m. Club open. Tafeltenniscompetitie.
Don Bosco (San Nicolaas): 4-10 p.m. Club open. Training softball.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz): 4 p.m. Voetbalcompetitiewedstrijd Reserve-klasse: Estrella vs. Brasil. 4 p.m. Voetbalcompetitiewedstrijd Junioren R.C.A. vs. Estrella op R.C.A. veld. *Geen ping-pong.*

Aruba, zondag 26 juli 1959:
Club Noord: 10-1. Club open. 7-9.30 p.m. Club open. Leden worden uitgenodigd om deel te nemen aan de Sacramentsprocessie om 5 uur.
Don Bosco (San Nicolaas): 10-12 v.m. Club open. Ping-pong-wedstrijden voor Junioren.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz 10 v.m. Baseballcompetitie wedstrijd La Salle v.s. Oranjeboom in het Stadion.

Aruba, maandag 27 juli 1959:
Club Noord: 5 p.m. Voetbaltraining voor Senioren en Junioren. 7-9 p.m. Club open.
Don Bosco (San Nicolaas): 5-10 p.m. Club open. Training softball.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz): 5 p.m. Baseballtraining. 7 p.m. Volleyballtraining Junioren en meisjes.

Feest in de Santa Anna

Zilveren Jubileum van Pastoor VOLK

Ofschoon er altijd pessimisten zijn, die het leven als een roestige kettin van verdrietige gebeurtenissen beschouwen, dunkt ons dat wij het me tenminste evenveel recht een zilveren keten kunnen noemen, gezien de schakelt van zilveren Jubilea, die elk jaar opnieuw de keten van het leven verlengen. Onder degenen, die in 1959 hun zilveren schakels bijdragen treedt Pastoor Athanasius Volk, de parochie-herder van Otrabanda's Santa Anna thans in het licht van de schijnwerper.

Dat die schijnwerper zich op Otrabanda moet richten om deze Jubilaris in zijn lichtkring te vangen, mag tekenend geacht worden, voor geheel dit priesterleven, daar het grootste deel hiervan in de zielzorg van deze parochie werd gesleten. Het heeft dan ook iets van een — zij het dan voorlopig nog — zilveren kroon op zijn priesterlijke arbeid, dat hij als pastoor zijn vijf-en-twintig-jarig priesterjubileum mag vieren in de parochie, waar hij vijf-en-twintig jaar geleden als kapelaan zijn apostolaat begon.

Pastoor Volk werd geboren te Schiedam op 12 september 1908. Nadat hij op de traditionele wijze zijn gymnasium op het Sint Dominicus had „gedaan", trad hij in 1928 te Huissen in de Orde der Dominikanen. Zes jaar later op 25 juli 1934, ontving hij de heilige Priesterwijding en na zijn studies voltooid te hebben, kwam hij op 3 november 1935, in gezelschap van Mgr Verriet, op Curaçao aan. Daar werd hij ter kennismaking met de tropen en zijn toekomstig arbeidsveld in de pastorie van Otrabanda gehuisvest, een plaatsing, die in de meerderheid der gevallen slechts een voorbijgaand karakter heeft, omdat de paters, wanneer zij eenmaal voldoende vertrouwd zijn met hun nieuwe omgeving en zich voldoende kunnen weren in de landstaal, veelal in andere parochies hun priesterlijke arbeid aanvangen.

Voor pastoor Volk is deze eerste vestiging er echter een van meer blijvende aard geworden. Hij paste kennelijk goed in het gaatje, waarin zijn oversten hem gestopt hadden want tien jaar lang inklusief all oorlogsjaren hebben de parochianen van Otrabanda pater Volk op huisbezoek door hun straten en straatjes zien stappen, hierbij een biezondere zorg en toewijding tonend voor zieken en zwakken.

In deze jaren was hij bovendien diocesaan als afdelingsdirekteur van de Eucharistische Kruistocht, die hij als eerste aan een eigen orgaan de „E.K. Gids", hielp om de onderlinge band te verstevigen en de Eucharistische geest te stimuleren.

Op 5 september 1945 kwam dan eindelijk de eerste verplaatsing en die was dan nog zo kort bij dat hij de tocht naar de nieuwe pastorie wel te voet afkon. San Mateo was nl. het nieuwe werkterrein, waar hij aanvankelijk kapelaan en later — vanaf 26 juli 1950 pastoor was.

Na een verblijf om gezondheidredenen in Nederland werd hij op 5 april 1951 rector van het San Pedro hospitaal op Aruba. Het volgend jaar bracht een kort pastoraat op Sa Wilibrordo, waarna de benoeming volgde tot pastoor te Kralendijk op Bonaire, welke funktie pastoor Volk 1 augustus 1952 tot 1 februari 195? heeft bekleed. Na zijn vakantie van 6 maanden in Nederland werd hij tot pastoor van Paradera op Aruba benoemd, maar ook dit bleek van korte duur, omdat hij reeds op ? februari 1958 geroepen werd tot het pastoraat in de oudste parochie van de Nederlandse Antillen.

Wanneer de „zorg" als de hoogste kwaliteit in een zielzorger mag gelden, dan kan pastoor Volk zonder twijfel met dankbaarheid terugzien op een suksesvolle zilveren keten van jaren. De eer van God en het heil van de zielen waren zijn nimmer aflatende stille bekommernis. En waar deze „zorg" alleen de inspiratie en de stimulans kan geven aan gestadige priesterlijke arbeid temidden van de vele tegenslagen en ontgoochelingen van het leven. Daar is zo niet slechts de sleutel tot zijn vruchtbaar apostolaat in de afgelopen vijf-en-twintig jaar, maar is ze ook de garantie van nog vele schone resultaten in de toekomst.

BIJ EEN AFSCHEID

W. MEIJER bevorderd tot officier in de orde van Oranje Nassau

Gisteravond werd in het Cultuurcentrum op het van Walbeeckplein de heer Willem Meijer, oud-directeur van het Peter Stuyvesant College gehuldigd.

Bij deze bijzondere plechtigheid werd de heer Meijer bevorderd van ridder tot officier in de orde van Oranje Nassau.

Het was dr. Ch. J. Engels die de rij van sprekers van de avond opende en in een dichterlijke rede al de kwaliteiten van de heer Meijer belichtte.

Z. Excellentie de gouverneur van de Nederlandse Antillen Drs. A.B. Speckenbrink sprak de heer Meijer toe en maakte hierbij bekend dat het H.M. de Koningin behaagt heeft de scheidende leraar Meijer te bevorderen van ridder tot officier in de orde van Oranje Nassau.

Onder groot applaus van de aanwezigen stond de heer Meijer op en de gouverneur spelde hem de versierselen op de borst.

Buiten het directeurschap van de openbare HBS, was de heer Meijer nog voorzitter van de A.N.V. en namens deze vereniging sprak de heer dr. E. Monte.

De heer C.G. Grootens sloot de rij van sprekers, en als voorzitter van de Curacaose Radio Vereniging dankte hij de heer Meijer voor hetgeen hij voor deze vereniging in de loop der jaren gedaan heeft en voor de goede samenwerking met de Curom. De heer Meijer verzorgde nl. het geschiedenis-rubriek van genoemde radio-omroep.

Opgeruimd van gemoed dankte de heer Meijer voor de vele blijken van waardering voor hetgeen hij hier gedurende de afgelopen 19 jaren heeft verricht.

Een speciaal woord had de heer Meijer voor elk der sprekers.

De heer Meijer zal in Nederland zijn beste krachten geven om meer bekendheid te geven aan de geschiedenis van onze nabuurland Venezuela en van het leven van haar bevrijder Simon Bolivar, over welk figuur de laatste tijd verschillende causerieen door de heer Meijer werd gehouden.

Na deze officiele gedeelte bleef men nog enige tijd gezellig bijeen en velen maakten van de gelegenheid gebruik om de heer Meijer de hand te drukken.

Zuid-Afrikaanse artisten kunnen land niet meer verlaten

De zuid-amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Louw, heeft volgens de politieke correspondent van „De Transvaller" verklaard dat de „Golden City Dixies" -een gezelschap van negen gekleurde artiesten- zijn departement veel moeilijkheden hebben bezorgd. Het gezelschap heeft in Zweden asiel gevraagd met het oog op de rassenpolitiek van de zuid-afrikaanse regering.

Minister Louw zei volgens de correspondent dat het wel de laatste keer zal zijn geweest dat een dergelijk gezelschap toestemming krijgt naar het buitenland te gaan, het is duidelijk, verklaarde hij, dat de sensationale berichten in de Zweedse pers over de gebeurtenissen in zuid-afrika hebben bijgedragen tot de onrust onder de leden van het gezelschap.

Een woordvoerder van het leger van de V.A.R. heeft meegedeeld, dat twaalf Israëlische vliegtuigen woensdag het luchtruim boven Khan Joenis, een dorp in de strook van Gaza, hebben geschonden. De V.A.R. heeft een protest ingediend bij de gemengde bestandscommissie, aldus de woordvoerder.

Herter wil persoonlijk deelnemen aan Amerikaanse ministersconferentie

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Christian Herter, heeft doen weten, dat hij erop rekent deel te nemen aan de bijeenkomst van de ministers van buitenlandse zaken der 21 Amerikaanse republieken, die 12 augustus te Santiago de Chile aanvangt. Dit is door de Amerikaanse vertegenwoordiger meegedeeld aan de raad van de organisatie van Amerikaanse staten, die in een buitengewone vergadering bijeenkwam om de datum van de Amerikaanse ministersconferentie vast te stellen.

Herter gaf te kennen, dat zijn deelneming aan de conferentie slechts verhinderd kan worden door onvoorziene omstandigheden van het grootste belang, zoals een onverwachte wending van de conferentie te Geneve of een mogelijke topconferentie.

Nobel - prijswinnaar gerehabiliteerd

De leiding van het „Evangelische Krankenhaus" is teruggekrabbeld. In de afgelopen nacht heeft zij de „volledige rehabilitatie" bekend gemaakt van Nobelprijswinnaar prof. Forssmann, die een dag of tien geleden per 1 januari a.s. wegens „ongeschiktheid" als chef der chirurgische afdeling werd ontslagen.

Prof. Forssmann accepteerde dit ontslag niet en sloeg alarm. Tegelijkertijd diende hij een aanklacht wegens laster in (die hij ook ondanks zijn rehabilatie niet heeft ingetrokken) teneinde door de justitie te laten uitzoeken, wie er tegen hem heeft geïntrigeerd, zodat het tot het ontslag kwam. Prof. Forssmann had n.l. in een uitgebreid rapport aan de ziekenhuisleiding scherpe critiek uitgeoefend op de hygiënische toestanden. Westduitse journalisten hebben inmiddels het ziekenhuis bezocht en, ondanks inmiddels aangebrachte verbeteringen, vele misstanden geconstateerd, die de critiek van prof. Forssmann alleszins wettigden. Ook het ministerie van binnenlandse zaken van Noordrijnland-Westfalen, waaronder volksgezondheid ressorteert, heeft door een commissie de toestanden in het „Evangelische Krankenhaus" laten onderzoeken. Ofschoon het rapport van deze commissie niet is gepubliceerd, wordt algemeen aangenomen, dat het de afkeurende opinie van prof. Forssmann heeft moeten bevestigen. De artsenbond heeft zich volledig achter prof. Forssmann gesteld en bij de bemiddeling, die vannacht leidde tot de rehabilitatie van de Nobelprijswinnaar, een belangrijke rol gespeeld.

Nieuw alarmsysteem tegen raketten

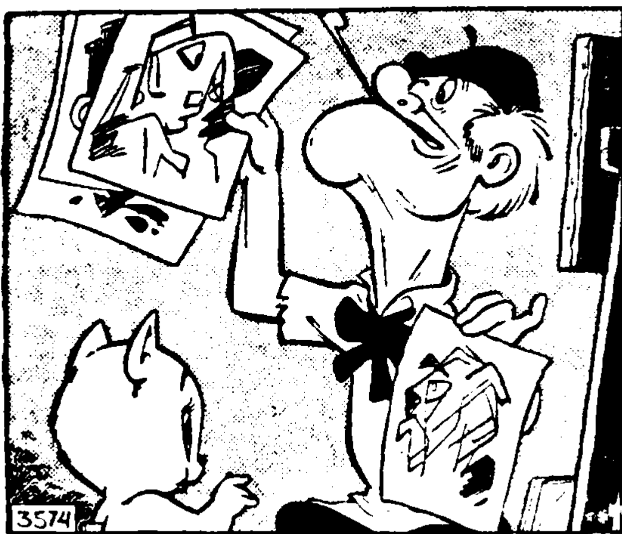
Amerikaanse geleerden werken aan een nieuw systeem tot opsporing van vijandelijke projectielen. Het systeem dat de codenaam „Midas" draagt maakt gebruik van satellieten die uitgerust zijn met een infrarode apparatuur die enkele seconden na de start van een vijandelijk projectiel een waarschuwing uitzendt. Het nieuwe waarschuwingssysteem zal eerst over vier tot zes jaar gereed zijn.

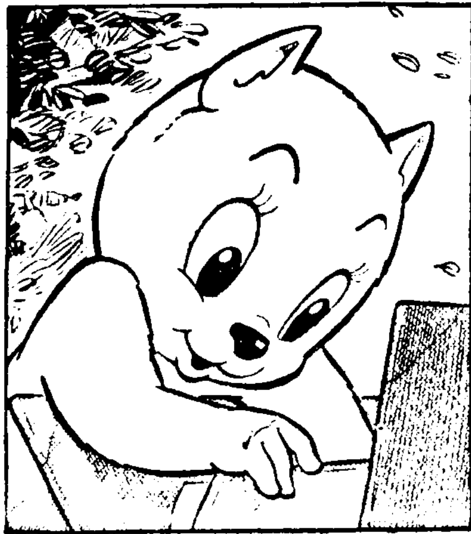
De proeven met grote Amerikaanse raketten worden intussen voortgezet. Onlangs boekte de luchtmacht zowel een succes als een teleurstelling. Een intercontinentale Atlas raket werd vanaf Cape Canaveral gelanceerd en maakte een perfecte vlucht over 8500 kilometer. De neuskegel kon een uur na de lancering reeds door een marinevaartuig geborgen worden. Het was de eerste maal dat de Atlas-neuskegel teruggevonden is. Volgens de minister van defensie McElroy wijst de geslaagde lancering erop dat het gebrek aan de Atlas-raket, dat vijf vorige proeven deed mislukken, opgespoord en verholpen is. Dit zou betekenen dat de Atlas binnenkort voor operationeel gebruik beschikbaar zal zijn.

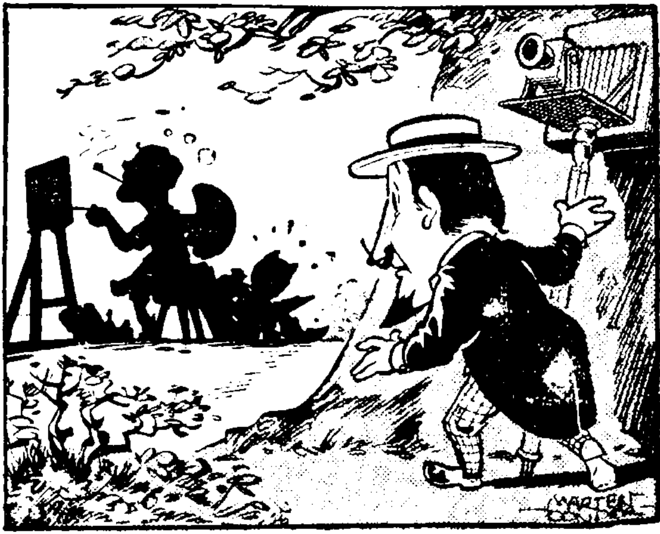
Het afschieten van een Thor-raket door de luchtmacht mislukte echter onlangs. Het gigantische projectiel moest kort na de start in de lucht vernietigd worden omdat het van zijn koers afweek. Onlangs schoot het leger nog een negentien meter lange Redstone-raket van Cape Canaveral weg. Het projectiel maakte een geslaagde proefvlucht over 380 kilometer. Het was de eerste proef met de Redstone sedert vorig jaar november. Toen waren reeds 37 projectielen van dit type gelanceerd, 34 met succes. De NATO-troepen in Europa beschikken reeds langer dan een jaar over dit geleide projectiel voor korte afstand. De Redstone zal ook gebruikt worden voor ruimtevaart-aanloopproeven. Eerst worden Redstones met apen gelanceerd, volgend voorjaar wil men een raket van dit type met een mens aan boord naar 150 kilometer hoogte schieten. Later zal dan getracht worden een satelliet met een mens aan boord in een baan om de aarde te brengen. Daarvoor zal echter de veel zwaardere Atlas-raket worden benut.

Stanley Johnson, correspondent van Associated Press in Warschau, heeft gisteren van het Poolse Departement van buitenlandse zaken de mededeling ontvangen, dat hij Polen binnen 24 uur zal dienen te verlaten. Hem schijnt verweten te worden in zijn berichtgeving getracht te hebben de relaties tussen Polen en Frankrijk te ondermijnen.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3574. — „Als je wilt weten, hoe iemand werkelijk is, moet je zijn vibratie door je vingers op het doek laten trillen!" zei Terpen Tijn. „Kijk zó en zo!"

Met die woorden trok hij enkele schetsen uit zijn portefeuille en hield die omhoog.

„Zie je wel?" riep hij uit. „Zie je hoe lekker hier het denklijntje van kruidenier Grootgrut in zijn vleespartij slaat? En hier is een portretje van die markies. Zie je hoe dat kale geraamte door zijn oogwerk trilt? Dit is echte vibratie, makker!"

„Zie je, dat dit de markies is?" vroeg Tom Poes, die plotseling een inval kreeg. „Mag ik deze schets een poosje lenen? Dan druk ik hem in dat blad af. En heb je soms ook een tekening van Joost? En van heer Ollie?"

„Hier is Joost", zei de kunstenaar, achteloos een stuk papier te voorschijn halend. „Doe er mee wat je wilt. Maar die bolle Bommel heb ik niet, die is me te flodderig; de voze stof loopt hem altijd weer door zijn merg."

„O", zei Tom Poes. „Nu, dan zal ik voor hem wat anders moeten verzinnen. In ieder geval reuze bedankt, hoor!"

Hij pakte de tekeningen en de cassette op en maakte zich gereed om heen te gaan.

Dat was het ogenblik waarop de heer Kiekvogel gewacht had.

Zoals de oplettende lezertjes zich zullen herinneren, zocht de nijvere fotograaf naar een gelegenheid om Tom Poes te knippen. Maar de aanwezigheid van de schilder Terpen Tijn maakte hem huiverig; hij kon het nu eenmaal niet zo goed met hem vinden.

Grote belangstelling voor algemene ledenvergadering Verenging van Handelaren

Oranjestad. — Nimmer tevoren bestond voor een algemene ledenvergadering van de Vereniging van Handelaren op Aruba een zo grote belangstelling als gisteren. Niet vreemd zal daaraan geweest zijn, dat de vergadering werd gehouden in het Aruba Caribbean Hotel, dat ook de dames werden genodigd, en dat dit zakelijk gebeuren een feestelijke tint kreeg door een gezamenlijk diner.

Onder de officieel genodigden zagen wij de tijdelijk gezaghebber en mevrouw Arends, minister Yrausquin en mevrouw Yrausquin, gedeputeerden en hun dames, de commandant van de Marinierskazerne en mevrouw Giesberts en direktieleden van de Lago.

Voorzitter Arturo Arends opende de vergadering met een hartelijk welkom. Hij wees er op, dat er op Aruba nieuwe wegen werden ingeslagen, welke leiden naar een aanhoudende bloei van de Arubaanse handel. Dit is te danken, aldus de heer Arends aan een overheidsinitiatief, dat gesteund werd door zakenmensen. Namens de leden sprak hij de hoop uit, dat de toeristen-industrie het begin moge vormen van een gouden toekomst. Met het in acht nemen van een minuut stilte werd de oud-penningmeester Aart in 't Veld herdacht.

Wat de aktiviteiten van het afgelopen jaar betreft, merkte spreker op, dat men een acht-en-veertig uur vrij entrepot voor goederen verkreeg, in plaats van vier-en-twintig uur. Dit teneinde meer gelegenheid te hebben de dokumenten in orde te maken.

Er waren vele besprekingen met de K.L.M.-direktie, vooral met het oog op een verbetering in de verbindingen tussen Aruba met Venezuela, Colombia en de Verenigde Staten. Resultaten waren een verhoging van het aantal beschikbare plaatsen in het intereilandelijk verkeer en een verlaging van het tarief voor dit verkeer. Voorts kwamen er betere verbindingen tussen Aruba en New York. De vereniging zal voortgaan met haar pogingen nog meer verbeteringen te brengen in de luchtverbindingen, vooral met Venezuela en Colombia.

Besloten werd voorts om het maandblad, de „Echo", weer uit te geven en dit te doen in een grotere oplaag dan ooit te voren, teneinde op die manier ook meer propaganda te maken voor Aruba in het buitenland.

De economische toestand in San Nicolas had de aandacht van het bestuur en er vond overleg plaats met de overheid.

Zoals ook in het verleden, was er dit jaar weer geregeld kontakt met de oliedirekties. Een biezondere gelukwens biedt spreker de heer Griffin aan, die een zeer biezondere promotie kreeg.

Samenwerking en kontakt met het eilandelijk gouvernement verbeterde en men hoopt in het komend jaar tot nog inniger en veelvuldiger kontakt te komen.

In het afgelopen jaar werd op kleine schaal begonnen met het aanbrengen van kerstdekoraties. Men zal hiermede dit jaar en op wat ruimer schaal doorgaan.

Ernstige aandacht heeft het feit, dat er mensen zijn, die goederen importeren zonder ingeschreven te zijn bij de Kamer van Koophandel. Dit betekent unfaire konkurrentie en zal worden besproken met de bevoegde autoriteiten.

Met de Landsregering en eventueel in samenwerking met de Curaçaose Vereniging voor Handel en Industrie zal opnieuw worden gesproken over het feit, dat vrouwelijk personeel des avonds na acht uur niet meer in de winkels mag zijn. Voor de toeristenzaken betekent dit een grote handicap. Men zal proberen deze tijdslimiet verschoven te krijgen naar tien uur.

Voorts zou men het op prijs stellen, indien er een vaste vergunning werd afgegeven voor de winkels om tot negen uur open te blijven, indien er toeristenschepen of walvisvaarders binnen zijn.

De kontributie van de vereniging werd in overeenstemming met de omvang van de bedrijven herzien, zodat nu iedere onderneming lid kan worden.

Spreker bracht dank voor hetgeen zijn medebestuursleden in het afgelopen verenigingsjaar deden. Het spijt hem, dat de heer Whitfield zich niet herkiesbaar stelde voor een bestuursfunktie. Zijn werk zal altijd waardering blijven ondervinden.

Als eerste gastspreker wordt dan door de heer Serphos aangekondigd de heer Carlf Wolff, tot voor kort general manager van het hotel, die binnenkort naar de Verenigde Staten zal vertrekken om daar een andere funktie bij de Condado Hotel Chain te aanvaarden. Spreker vertelde, dat meer dan een maand geleden werd besloten tot het houden van deze rede. In verband met de gewijzigde omstandigheden zal hij zijn rede echter laten liggen en zich beperken tot enkele opmerkingen. Het is spreker een genoegen hier een eerste grote vergadering in de eetzaal bij te wonen. Aruba is een fijn eiland met alle elementen om van de toeristenindustrie een sukses te maken. Er zijn vele zaken, die het tot een opmerkelijk eiland maken. Spreker denkt aan het feit, dat er in de week voorafgaande aan de opening, 10.000 belangstellenden kwamen.

Er zullen weinig, of misschien wel in het geheel, geen andere plaatsen in de wereld zijn, waar een zo geweldige menigte een nieuw gebouw bezoekt en alles zo ordelijk, zonder enige wanklank verloopt. Niet een enkel meubelstuk werd beschadigd, er werd niets vermist....... Wel een bewijs hoe de mensen op dit prachtige eiland in hun hart beschaafd en goed zijn.

Spreker ondervond dat ook in zijn stadswoning. Men behoefde de voordeur niet te sluiten. Men kon zijn spullen in de niet afgesloten auto laten.

Met zulke mensen en met de natuurlijke rijkdom van Aruba moet het mogelijk zijn hier een waar toeristenparadijs te vestigen. Ook het personeel toonde zich exceptioneel goed.

De mensen, die u nu zo rap bedienen, aldus de heer Wolff, hadden zeven weken geleden nog niet eens een hotel van binnen gezien en hadden er geen idee van wat in een hotelkeuken wordt bereid. De croupiers in het casino kunnen zich meten met hun vakgenoten in ieder ander groot hotel.

U heeft een hotel gebouwd, waarop u trots kunt zijn. De Condado zal alles doen om het hotel bekendheid te geven en mensen te trekken. U als zakenmensen moet ook uw steentje bijdragen, aldus de heer Wolff.

Spreker was enigszins aangedaan, toen hij zijn rede besloot met de opmerking, dat hem en zijn vrouw, die hier zoveel vriendschap ondervonden, zeer spijten Aruba door omstandigheden te verlaten.

Tweede en laatste gastspreker is dan de heer Gerrit Schagen, die er op wijst hoe de toeristenindustrie geheel verschilt van elke andere industrie. Het grote verschil is, dat het een gemeenschapsprojekt van de eerste orde is. Als niet iedereen meehelpt, zal men niet het grote sukses kunnen plukken, dat er van verwacht wordt. Spreker stelt voor, dat de Vereniging van Handelaren het initiatief neemt tot het stichten van een Vereniging voor Vreemdelingenverkeer. Deze vereniging zou alle groepen, die op een of andere manier bij het toerisme betrokken zijn, moeten samenbrengen, de moeilijkheden, die alle slechts eigen belangen zijn, helpen oplossen en in het algemeen de bevolking toeristenminded maken en het eigen land beter leren kennen.

Uit het welverzorgde verslag van penningmeester Morris Serphos blijkt, dat het verenigingsjaar begonnen werd met een kassaldo van ƒ 3694.97 en geëindigd met een kassaldo van ƒ ...04. Aan kontributies werd geind een bedrag van ƒ 3836.97. De uitgaven beliepen in totaal ƒ 4898.10. De grootste post hierin is de lening aan de stichting „Echo van Aruba", welk geld men later van de stichting hoopt terug te ontvangen, indien het deze is gelukt de uitgave van de „Echo' op een commercieel verantwoorde basis te plaatsen.

Sinds het afsluiten van de boeken meldden zich vele nieuwe leden en werd ook een belangrijk deel van de lopende kontributies geïnd. Zodoende is het banksaldo thans ruim ƒ 7000.—.

Onder dankzegging voor dit rapport werd vervolgens een kaskommissie benoemd, waarin zitting namen de heren C. van Dam, Wong Kong en Adolf Groder.

De Statutenwijziging als voorgesteld door het bestuur wordt zonder hoofdelijke stemming aangenomen zodat de vereniging voortaan zal heten de „Vereniging voor Arubaanse Handel en Industrie".

Begonnen wordt dan met het opnemen van de stemmen voor de bestuursverkiezing (leden kiescommissie: de heren Dick Wolff, Saladin en Wisnowitz). Dit alles wordt onderbroken door het openschuiven van de wand tussen de eetzaal en de nightclub, waardoor de aanwezigen kunnen genieten van de uitstekende show van Hildegarde.

Na afloop van de show deelde voorzitter Arturo Arends mede, dat als nieuwe bestuursleden werden gekozen (de voorzitter blijft voor nog een jaar aan): Monte Maduro 4. stemmen, Theo Hese 41 stemmen, S. de Heyer 36 stemmen, L. Kuiperi 3. stemmen, Morris Serphos 34 stemmen, Alfonso Mirep 32 stemmen, Leo Berlinski 32 stemmen, Hirschberg 3. stemmen, Adriaan (Texas) Arends 3. stemmen en G. Nouell 30 stemmen.

Voor een rondvraag is dan geen tijd meer en op deze informele, maar hoogst plezierige wijze wordt met enkele pittige liedjes van Hilegarde de vergadering gesloten.

Moge de Vereniging ook in het nieuwe jaar veel sukses hebben!

De La Salle Volleyball-Competitie

Oranjestad — De laatste wedstrijden van deze competitie zijn gespeeld. Dakota kwam als sterkste team voor de dag. Ongeslagen wisten ze kampioen te worden, al ontmoetten ze soms zware tegenstand. Proficiat met het behaalde succes, maar ook andere clubs gefeliciteerd voor hun prettig en sportief gedrag gedurende de wedstrijden in deze competitie.

De laatste zes uitslagen zijn:

Brazil — Estrella	2-0
Dakota — Rapid	2-0
Paradera — Don Bosco	2-0
Rapid — Estrella	2-0
Don Bosco — Noord	2-0
Dakota — Brazil	2-0

En de uiteindelijke stand luidt:

Dakota	6	6	0	12
Brazil	6	4	2	8
Rapid	6	4	2	8
Don Bosco	6	3	3	6
Estrella	6	2	4	4
Noord	6	1	5	2
Paradera	6	1	5	2

GROETENPROGRAMMA

Oranjestad. — Radio Kelkboom zendt vanavond om 6.45 uur de groeten uit van de Arubaanse studenten in Nederland. Vanuit het St. Laurentius Ziekenhuis in Roermond spreken: Josefa Kelly, Calista Werleman, Bernice Muller, Helen Lejuez, Esther Kingsale. Vanuit de U.T.S. eveneens in Roermond spreken Emert en Alex Petrona en Donald Cardoze. Dit programma wordt woensdag a.s. om 6.45 uur herhaald.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — **Op** 15 juli werd geboren: Gwendeline Enrica Maria, dochter van de heer en mevrouw A. F. Rojer-Simileer — Socotorowijk 45B.

Op 18 juli Clifford Ignacio, zoon van de heer en mevrouw F. Lampe-Henson — Curacabaai 46.

Op 20 juli Daniel Franklin, zoon van de heer en mevrouw F. Maduro-Maduro — Parkietenbos 40.

Op 22 juli Vianca Maria Magdalena, dochter van de heer en mevrouw F. S. Hoek-Matos — Socotorowijk 35 A.

Op 24 juli werd het huwelijk voltrokken tussen: Philips Raoul Augustin Illidge en Anna Dolores Guerrero — Sabana Blanco 4.

Op 24 juli overleed: Jacobo Ridderstap — Piedra Plat 126.

Uit Politie-rapporten

Oranjestad. — De heer Maikel Maduro, Rooi Bosal 28 verloor in het Wilhelmina Stadion een portemonnaie inhoudende f. 25.

Scheepvaart: Er kwamen 6 schepen binnen, en er vertrokken er 8.

FEESTPROGRAMMA ST. ANNAKERK

Programma van de feestelijkheden bij gelegenheid van het zilveren Priesterfeest van Pastoor Volk.

Zondag 9.00 uur Solemnele Hoogmis opgedragen door de jubilaris.

10.30 uur receptie in de pastorie tot 12.00 uur.

's Avonds 7.00 Plechtig Lof.

EILANDSRAAD

(Vervolg van pag. 1)

maar niet denk zij achterdeurtjes. Volgens spreker zijn er lijsten van mensen die reeds tien jaar op een woning wachten.

De heer Cathalina van de N.V.P. sprak er zijn blijdschap over uit dat men gehoor gaat geven aan wat hij bij de begrotingsbehandeling naar voren heeft gebracht. Hij had immers aangedrongen aandacht te besteden aan het sociale element. In dit verband zou spreker gaarne zien dat men de zaak niet te gemakkelijk zou opvatten. Hij twijfelde er niet aan of ook de tegenpartij zal gaarne een grondige studie willen maken van

Pleidooi voor goedkope woningen

het probleem. Hij stelde voor de motie als prae-advies in handen te stellen van het bestuurscollege. De heer Oenes betreurde intussen dat de andere partij de motie op de lange baan wil schuiven.

Spreker zou gaarne een uitspraak van de Gedeputeerde vernemen. De heer Felix wees erop dat de D.P. altijd voor de belangen van de Curaçaose bevolking opgekomen is. Ook hij kritiseerde de hoge huren en de lage lonen. Voor de zoveelste maal klonk er applaus op de tribune hetgeen de voorzitter er toe bracht met ontruiming van de zaal te dreigen.

Gedeputeerde of lid

Toen de heer J. Evertsz het woord nam sprongen enkele leden, o.a. de heer Felix op om te vragen of de heer Evertsz als lid of al Gedeputeerde het woord voerde. Deze antwoordde daarop dat hij er geen behoefte aan had zulks mee te delen. Hij meende dat men met de motie het paard achter de wagen spant. De lonen moeten omhoog maar men moet niet gaan zeggen dat de huren omlaag moeten omdat de lonen te laag zijn. Spreker meende dat het niet de bedoeling is van de indieners der motie dat de woningen goedkoper gaan worden door lagere lonen voor de bouwvakarbeiders.

De laatste overweging van de motie was spreker uit het hart gegrepen. In het geheel genomen noemde hij het besluit asociaal.

Gedeputeerde kan niet meer antwoorden.

De heer Martinez betoogde met belangstelling kennis te hebben genomen van de verklaring van gedeputeerde Evertsz. Ook de heren Rozendaal en Pijpers mengden zich in de discussie en zouden gaarne antwoord hebben van de gedeputeerde. Deze antwoordde dat dit niet meer mogelijk is omdat een van de indieners van de motie voor de tweede maal het woord was gaan voeren en dus de gedeputeerde niet meer kon antwoorden.

De voorzitter stelde toen de motie aan de orde evenals het voorstel van de heer Cathalina. De heer Leito meende dat eerst de motie moest worden aangenomen en men zich daarna pas kon uitspreken over het voorstel van de heer Cathalina. Hij wenste hoofdelijke stemming. De motie werd toen verworpen met 11 stemmen tegen (N.V.P. en U.P.C.) en 9 stemmen vóór (D.P. en K.V.P.)

De voorzitter verklaarde dat het nu geen zin meer had te spreken over het voorstel van de heer Cathalina aangezien de motie was verworpen. Direkt kwam toen de tweede motie aan de orde, ondertekend door drie leden van de D.P..

In de motie wordt gesteld, dat tijdens de vergadering van de Commissie voor Toewijzing van Volkswoningen welke op dinsdag 24 juli j.l. werd gehouden door een Gedeputeerde van het Eilandgebied Curaçao werd gepoogd in strijd met de geldende bepalingen en met voorbijgaan van de daartoe geëigende officiële eilandsinstanties een honderdtal volkswoningen toe te wijzen; dat deze arbitraire en dictatoriale handelwijze volkomen in strijd is zowel met de geest van de Eilandenregeling als met de algemeen geldende rechtsnormen en dat door deze wijze van handelen de toewijzing van volkswoningen het gevaar loopt op een onrechtvaardige wijze te geschieden, waardoor degenen die het meest voor een volkswoning in aanmerking moeten komen hiervan verstoken blijven en besluit dan met het verzoek aan het bestuurscollege de betrokken Gedeputeerde tot de orde te roepen en aan de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao en toezegging te doen dat in de toekomst bij de toewijzing van volkswoningen steeds strikt de hand zal worden gehouden aan de terzake geldende bepalingen, opdat het gevaar van toewijzingen op onrechtvaardige gronden wordt vermeden.

„dictatuur"

De heer Rozendaal las vervolgens een artikel voor uit het dagblad LA PRENSA over de dictatuur in het Bestuurscollege. Volgens het artikel zou de heer J. Evertsz bij afwezigheid van de voorzitter van de commissie van toewijzing van volkswoningen een andere voorzitter, de heer H. Henriquez hebben aangewezen.

Volgens spreker passen zulke dingen niet in een democratisch bestel. Hij begreep wel wat de reden was van deze maatregel. Men moest zo spoedig mogelijk de honderd lege woningen op Brievengat bevolken. Dit moest echter gebeuren zonder dat advies was ingewonnen bij een onafhankelijke instantie. Politieke aanhangers moesten tevreden worden gesteld, aldus spreker.

De heer Peterson gaf vervolgens de procedure aan volgens welke bewoners aan volkswoningen worden geholpen. Hij wees erop dat het feit dat honderd woningen leeg staan grote onkosten aan vernielingen meebrengt —„zeshonderd gulden in de maand"—. De heer Oenes vroeg zich af welke gedeputeerde nu precies met de volkswoningen belast is. Wanneer heeft de werkverdeling plaats gehad en met ingang van welke datum, zou spreker willen weten. De voorzitter deelde mee dat zulks met ingang van zaterdag 18 juli is gebeurd.

„Schunnig blad".

De heer J. Evetsz betoogde dat de tegenpartij de waarheid lichtelijk geweld aan doet. Hij wilde wel aannemen dat dit komt door een verkeerde voorlichting. Wel begrijpelijk, aldus spreker, als men deze haalt uit „het schunnige blad LA PRENSA", waarop de heer Rozendaal van zijn stoel opsprong met de woorden „Ik protesteer". De heer Evertsz nam het woord „schunnig" terug en formuleerde zijn zin nu anders. De tegenpartij is op effect uit, aldus de heer Evertsz. „Deze hele zaak is geënscenceerd".

De heer Peterson antwoordde hij dat de zeshonderd gulden kennelijk op een vergissing berusten. Hij betoogde er wel voor te zijn dat men tegen de vernieling moet optreden, maar dat hij uit de verklaring van de heer Peterson had begrepen dat men deze juist moest bevorderen.

De heer Smits sprak vervolgens over de discriminerende wijze waarop de volkswoningen worden toegekend. Hij zei er oog voor te hebben dat de landskinderen op de eerste plaats komen, maar meende dat deze kwestie een sociale en morele kant heeft. De zakelijke kant is de voorkeur voor de landskinderen, de morele kant is het feit dat ook andere mensen recht op een woning hebben.

De heer Cathalina liet op juridische gronden een ernstige waarschuwing horen tegen het door de heer Smits naar voren gebrachte. Op die manier moet men alle wetten en maatregelen gaan bekijken en dat is het hek van de dam, aldus spr.

De heer Evertsz betoogde dat men de aanvragers voor een volkswoning, die geen landskind zijn, niet aan de lijn moet houden maar hun duidelijk te verstaan moet geven, dat zij er geen kans op hebben.

Bij de stemming over de motie werd deze verworpen met 11 stemmen tegen en 9 vóór.

Intussen was nog een motie ingediend door de heer Cathalina, die als volgt luidde:

De Eilandsraad etc. etc., Overwegende:

Dat de volkswoningen, welke in eigendom zijn van het Eilandgebied Curaçao verhuurd worden tegen een huurprijs welke de draagkracht van een deel van degenen die voor een volkswoning in aanmerking dienen te komen, te boven gaat, besluit:

Het Bestuurscollege uit te nodigen op korte termijn over te gaan tot een huurverlagingsregeling van de volkswoningen, die eigendom zijn van het Eilandgebied Curaçao en in deze huurverlaging het sociale element te incorporeren.

De heer Pipers hield een vurig betoog tegen de heer Rosario, totdat hij door de voorzitter werd afgeklopt. Als laatste spreker voerde de heer Cathalina het woord. Hij wees op het duidelijke verschil tussen zijn motie en de motie van de D.P. en K.V.P.. Hij vroeg zich af of iemand de moed zou hebben een hoofdelijke stemming te vragen.

Toen kwam er plotseling een einde aan deze beraadslaging door de verklaring van de voorzitter dat de motie met algemene stemmen was aangenomen. Direct sprongen leden van de D.P. van hun zetels op omdat hun de kans niet gegeven zou zijn om hoofdelijke stemming te vragen. De voorzitter wees het protest echter van de hand. Niemand heeft hoofdelijke stemming verzocht en dus is deze motie met algemene stemmen aangenomen, zo sprak hij. Meteen werd de vergadering gesloten.

Zover ons bekend was er nog een verklaring van de Democratische Partij in het vooruitzicht gesteld, maar door de haast heeft men deze blijkbaar vergeten.

Buiten stond een groot aantal mensen te wachten op het naar buiten treden van de raadsleden. De heer Rosario werd door zijn aanhangers luide toegejuicht.

Oud-internationaal Piet Kraak in aktie tijdens een van zijn wedstrijden.

S.U.B.T.--Elinkwijk: zware strijd voor beide ploegen

Verwelkomend door een zeer groot publiek — voor het merendeel bestaande uit Surinamers en Utrechtenaren — kwam gisteravond omstreeks negen uur de Nederlandse eredivisieploeg Elinkwijk met het K.L.M.-toestel uit Suriname op Curacao aan. Het feit, dat vele van de sympathieke leden van de ploeg van Elinkwijk oude bekenden waren van thans op Curacao wonende Utrechtenaren en Surinamers, droeg er toe bij, dat het welkom hartelijk was en een onmiddellijk een ongedwongen sfeer heerste op de Albert Plesman Luchthaven.

„De ontvangst en het verblijf in Suriname hebben onze hoogste verwachtingen overtroffen" aldus verklaarde de heer de Jong, official van de gastploeg, ons en hij vervolgde: „Verscheidene verenigingen en instanties deden alles wat in hun vermogen lag om ons verblijf aldaar tot een onvergetelijk feit te maken."

Het spelpeil van de Surinaamse ploeg was de Elinkwijkers bizonder meegevallen. Het nadeel van de thuisclub was wel, dat er een kort spelletje gespeeld werd, dat tegen de verdediging van Elinkwijk weinig effectief bleek te zijn. Over de tot nog toe geboekte resultaten was de heer de Jong — de omstandigheden in aanmerking genomen — tevreden. Het vreemde terrein, het warme klimaat en de gevallen van buikgriep, die zich onder enkele spelers voordeden na aankomst in Suriname, waren namelijk geen punten in het voordeel van de gasten.

Tevreden over de Surinamers

Het bestuur van Elinkwijk is zeer tevreden over de verrichtingen van de Surinamers. Dit blijkt wel uit het feit, dat Erwin Sparendam, kortgeleden nog speler van Blauw Wit, na het seizoen 1958-59 door de Utrechtse vereniging werd aangekocht.

De vraag welke speler kostbaarder was Michael Kruin of Humphrey Mijnals, kon moeilijk worden beantwoord. Kruin zorgde over het algemeen voor de doelpunten, terwijl Humphrey Mijnals werd genoemd als een van de beste defensie-spelers, niet alleen van Elinkwijk, doch van geheel Nederland.

Een merkwaardige figuur in het elftal van het bezoekende team is Piet Kraak, die gedurende de gehele tijd de Nederlandse kleuren tussen de palen heeft verdedigd. De glorietijd van deze doelverdediger is reeds achter de rug, doch Piet Kraak is een grote morele steun voor dit elftal en nog steeds heeft hij zijn plaats niet voor een jongere behoeven af te staan.

De strijd van morgen

De wedstrijd tegen de Curaçaose kampioene SUBT wordt met grote belangstelling tegemoet gezien.

Het is zeer moeilijk zich voor deze ontmoeting aan een voorspelling te wagen. Indien wij mogen afgaan op de resultaten van de twee in Suriname gespeelde wedstrijden, dan kunnen wij wel stellen, dat Elinkwijk tegen SUBT voor een zware opgave zal komen te staan. Het is bekend, dat de Curacaose kampioensploeg, die door velen qua spelpeil hoger wordt aangeslagen dan het nationale elftal, op eigen bodem zeer moeilijk is te verslaan.

Vele buitenlandse teams hebben dit reeds aan de lijve ondervonden.

Aan de hand van de eerste twee uitslagen van de tournee zou het tegenover Elinkwijk oneerlijk zijn een oordeel te vormen over de sterkte van de Nederlandse eredivisieclub en wel om het feit, dat niet minder dan zeven spelers ziek waren. (Deze spelers zijn inmiddels weer hersteld).

In iedergeval wacht Elinkwijk een zware en moeilijke strijd. In niet mindere mate geldt dit voor SUBT.

Moge echter het treffen in sportieve en kameraadschappelijke sfeer plaatshebben en de sterkste de eer voor zich opeisen.

Nog even geduld dus en het steeds weer terugkerende voetbalfestijn neemt een aanvang. Laat voorlopig onze aandacht geconcentreerd zijn op de komende grote strijd van a.s. zondag, wanneer wij in het RIF-Stadion de ploeg van Elinkwijk aan het werk kunnen zien tegen de kampioen van Curacao SUBT.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Wordt Trevor Ford weer aanvalsleider P.S.V.?

Volgende maand begint Eredivisie competitie te draaien

Een van de belangrijkste berichten uit het Nederlandse voetbalwereldje kwam deze week uit Venlo. De Venlose Voetbal Vereniging, in de wandel V.V.V. genaamd, gaat een van zijn beste spelers, wij kunnen gerust ... de beste ... en aan wie anders dan aan het machtige Rotterdamse Feyenoord. De onderhandelingen tussen Feyenoord, VVV en Jan Klaassens zijn in een ver gevorderd stadium en wij kunnen er zeker van zijn, dat van de uiteindelijke beslissing onze international er helemaal niet minder om zal worden, integendeel, een beduidend bedrag van de transfer-som van ruim 100.000 gulden komt onze Jan Klaassens ten goede. Feyenoord heeft nog enkele nieuwe spelers: Bennaers oud DOSKO-speler en tevens oud-internationaal) en verder Kreyermaat van Elinkwijk. Nu, versterking van de defensie -en een zeer grote versterking betekent Klaassens zeer zeker- kan Feyenoord wel hebben.

Klaassens, die in Venlo een grote sigarenwinkel heeft, blijft in zijn stad wonen en zal bij VVV zelfs de wekelijkse trainingsavonden meemaken, maar de wedstrijden zullen dus nu voortaan gespeeld worden met het Feyenoord-team. Dat zou toch wel eens kunnen gaan betekenen, dat VVV komend seizoen geen gemakkelijke taak gaat krijgen om het zo kostbare Ere-Divisieschap te verdedigen. Wij hopen echter van harte, dat het de Beker-winnaars van dit seizoen zal gelukken.

Ook Fortuna '54 krijgt er een geduchte versterking bij. Na langdurige besprekingen met alle belanghebbenden zal de Luxemburgse international Kohn, die reeds 15 maal voor de nationale ploeg van het Groot Hertogdom Luxemburg uitkwam, komend seizoen voor Fortuna'54 gaan spelen. Kohn, die de laatste jaren in de Zwitserse club FC Basel speelde, is 25 jaar oud. Hij is een all-round voetballer, die op alle plaatsen in de voorhoede thuis is en tevens over een zeer hard schot beschikt.

Zeer verheugd is men in Eindhoven. De 35-jarige Britse profvoetballer TREVOR FORD zal zo goed als zeker komend seizoen voor de Philipsploeg spelen. PSV heeft bij de KNVB al een verzoekschrift ingediend om deze buitenlandse speler te mogen opstellen. Ford heeft namelijk geen werkvergunning kunnen krijgen, zodat de enige mogelijkheid is om Ford een normaal verblijfsvergunning te bezorgen; als PSV de garantie geeft, dat Ford als prof-voetballer in zijn onderhoud kan voorzien -en dat zal heus wel het geval zijn- zullen er wel veel moeilijkheden in de we[g] worden gelegd.

Zoals men wel zal weten, geraakte Ford vorig seizoen aan zijn enk[el] ernstig geblesseerd en wel op zo[danige] wijze, dat een specialistisch onder[zoek] in Eindhoven aan het lic[ht] bracht, dat het voetballen voor de[ze] Engelse grootmeester voor goe[d] verkeken zou zijn.

Lloyds, de bekende verzekeringsmaatschappij, bij wie Trevor Ford verzekerd was, eiste een nieuw on[der]zoek over vier maanden en d[it] is inmiddels geschied door Dr. Ot[to] Verbeek in Amsterdam. Het rapport van Dr. Verbeek vond o[p]weerklank bij de Eindhovense specialisten, zodat Trevor Ford, m[et] wie PSV nog een contract hee[ft] hoogst waarschijnlijk weer de PSV kleuren zal gaan verdedigen. Zal h[ij] op 15 augustus al van de partij zij[n] tegen Sheffield United, welke we[d]strijd in het PSV-Sportpark z[al] worden gespeeld? Heel voetbalminnend Eindhoven hoopt het. Tro[ts]wens er zijn nog meer nieuwtjes uit het Philipskamp. Komend seizoen zal de trainer Brocic geheel alleen het eerste elftal samenstellen, tot nu toe geschiedde dat door [de] technische commissie. Brocic hee[ft] wel zijn sporen verdiend, hij w[as] o.a. twee jaar trainer van de be[]roemde Italiaanse club Juventus. Naast dus eventueel Ford in [de] voorhoede zullen wij dit jaar n[og] een nieuw gezicht zien in de PSV ploeg, namelijk de Ajaxied Pi[et] van der Kuil. PSV had vorig seizoen gemiddeld 14.000 toeschouwers per wedstrijd, een behoorlijk aantal derhalve.

Volgende week hopen wij U de competitie-indelingen te kunnen geven, alsmede een overzicht van de programma's van [de] eerste competitie-zondagen.

Volgende maand reeds begi[nt] de Ere-Divisie te draaien en [de] Koning Voetbal ons allen w[eer] in zijn ban hebben. Wij zull[en] iedere week trachten U zo go[ed] mogelijk op de hoogte te houd[en] en regelmatig de ranglijsten [van] de diverse Divisie's verstrekk[en].

De Ontdekking van Curacao

Reuzen joegen Castillianen schrik aan

Morgen, zondag, vieren wij de ontdekking van Curaçao. Het is kostelijk te lezen wat de eerste journalist in West-Indië, Amerigo Vespucci, daarover heeft vermeld.

In de oude geschiedenisboeken kan men het verslag van de romanticus lezen. In tegenstelling met de hedendaagse perspersonen liet Vespucci zich wel eens gaan. West-Indië was zo ver van Europa verwijderd, en de ontdekkers, die terugkeerden vertelden zulke sterke verhalen, dat Vespucci weinig moeite had om zijn verslagen van de hand te doen. In dit licht moet men dan wel de eerste ontmoeting tussen de Castilianen en de bewoners van Curaçao zien.

„Wij gingen dan aan land (Curaçao)", schrijft Vespucci, „om te zien of we drinkwater konden vinden. Het eiland zag er onbewoond uit. Een van ons zag plotseling de monsterachtige voetafdruk in het zand. De dorst maakte meer indruk op ons dan de afdruk en we besloten het zoeken te vervolgen. Wij vonden een pad, dat landinwaarts leidde en ongeveer vier kilometer verder zagen wij vijf hutten staan. In een ervan ontmoetten we vijf vrouwen."

Die ontmoeting leverde de nodige verrassing op, want, zo schrijft Vespucci: „Ze waren zó groot van gestalte, dat wij ze van pure verbazing aangaapten. De dames, drie jonge meisjes en twee oudere vrouwen, waren verlamd van de schrik en konden zich niet bewegen."

Het ijs tussen gasten en bewoners was snel gebroken. Terwijl de ontdekkers wat rond keken, maakten de vrouwen snel voedsel klaar en sleepten bakken met drinkwater aan. De conquistadores bespraken, genietend van het voedsel, hoe zij de drie meisjes konden ontvoeren. Ze waren wel erg lang, veel langer dan Francesco Dagli Albizi, zegt Vespucci. Albizi moet in die dagen een internationaal bekende figuur zijn geweest, wat lengte betreft. Maar Vespucci zegt erbij: „Ze waren beter geproportioneerd als Albizi."

Verwikkelingen

Inmiddels kwamen er verwikkelingen. De reuzenmannen kwamen op de proppen, Vespucci vermeldt 36 stuks. „Ze waren zeer groot en sterk gebouw en gaven ons een onbehaaglijk gevoel. Veel liever hadden wij op dat ogenblik op zee gezeten", meldt Vespucci. De reuzen droegen knotsen en pijlen mee, die groter waren dan een man lang was. En, zo schrijft Vespucci: „Ze spraken op een onvriendelijke toon alsof zij onze aanwezigheid niet op prijs stelden."

De dappere Castilianen verloren hun tegenwoordigheid van geest niet. Het moet in de hut anders wel benauwd zijn geweest. Er waren negen ontdekkers, vijf vrouwen en 36 mannen. Omringd door de onvriendelijke reuzen, bespraken de Spanjaarden hun terugtocht.

„Sommigen stelden voor", aldus Vespucci, „de reuzen direkt aan te vallen. Een ander stelde voor af te wachten en te zien wat de reuzen zouden doen. Met die manshoge knotsen in het oog was dat geen onverstandig idee."

Besloten werd zich langzaam, doch beslist, naar de uitgang van de hut te begeven. Buiten gekomen werd in gesloten formatie teruggetrokken. De reuzen volgden, maar de mannen werden niet gemolesteerd. Zo werd het nog een eervolle aftocht. Maar op het strand aangekomen, werden de bewoners lastig: „Toen wij in de boten wilden stappen, die op het strand lagen, begonnen de reuzen met hun pijlen te werpen. Ze stootten daarbij vreselijke kreten uit. Wij roeiden snel naar ons schip. Geen van de pijlen raakte ons."

Aan boord van het schip werd een kanonschot gelost om de reuzen schrik aan te jagen. „De schreeuwende bevolking was in enkele seconden verdwenen. En zo eindigde een gevaarvolle dag", besluit Vespucci in zijn verhaal.

Leefden hier vroeger reuzen? Het is nauwelijks aanvaardbaar. En met Amerigo's fantasie rekening houdend, blijft er van dit verhaal wellicht niet veel waars over. Maar interessant is Vespucci's verslag wel.

Vrouwenoverschot

Vespucci schrijft over 36 reuzen en 5 vrouwen. Werd op Curaçao polyandrie bedreven in vroegere jaren? Waar de Cariben indianen woonden, bestond dit overschot aan mannen niet. Integendeel, er was een enorm vrouwenoverschot. Vele mannen sneuvelden in de konstante strijd met Arowakken indianen (en de ontdekkers van het nieuwe wereld). Polygamie was de nationale sport na oorlogje spelen. Krijgers, die terugkwamen van een viktorie, werden geëerd met huwbare dochters. Weig[e]ren was in die dagen onbeleefd. [De] man, die terugkeerde uit velen [ge]logen, had dan ook veel vrouw[en]. Het huishoudelijk werk kwam [voor] rekening van de ega's, waaron[der] het werk op de bewerken [van het] land verstond. De man ging [al]toe op jacht, maar de vrouw [moest] het geschoten wild naar de hut [slepen].

Medische die[nst]

De Cariben geloofden in een [hier]namaals. Er waren er verschillende voor de dappere overwinnaar [was] een schitterend eiland, waar [ie]dere wens in vervulling zou gaan. De hate Arowakken dienden daar [als] slaven. Voor de mindere burgers [was] er een woestijn, waarin ze wel [moes]ten dwalen. Honger en dorst [be]stond daar niet. Men begroef overleden relaties buiten de hut, later werden de beenderen opgegraven en in de hut bewaard. Van Koo[rn] wij die, jaren geleden in het voormalige kamp Knippe opgraving[en] deed, heeft dit kunnen aantonen.

De Cariben hadden een medische dienst. Dokter zijn was in die [da]gen geen ongevaarlijk baantje. [Hij] was verplicht bij de patiënt te [blij]ven totdat de patiënt beter was [of] dood. Vaak moest hij dezelfde med[i]cijn slikken, welke hij voor de pa[]tiënt had bereid. Veel vertrouw[en] had men niet in de geneeskund[e] van de Cariben. De dokter was []soms erger aan toe dan de patiënt.

Het is jammer, dat er weinig tastbaars is achtergebleven van [de] tijd der Cariben. De komst [van] der Spanjaarden hier leefden. [De] Conquistadores hebben korte met[ten] gemaakt zowel met de bewoners als met hun kultuur.

De tekening geeft de ontdekking van Curacao weer. Op de voorgrond de wakkere Spanjaarden, die de vijf reuzinnen ontmoetten. Midden achtergrond: de reuzen naderen met knotsen en pijlen. Tenslotte op de achtergrond de terugtocht van de Spanjaarden, terwijl de bevolking de roeiboten met pijlen beschiet

Afrikaanse ministers komen bijeen voor Algerijnse kwestie

De minister van buitenlandse zaken van Ghana Ak Adjei, heeft op een persconferentie in Accra meegedeeld dat de ministers van buitenlandse zaken van negen onafhankelijke Afrikaanse staten tussen vier en acht augustus in Monrovia in Liberia zullen bijeenkomen om te spreken over de Algerijnse oorlog „waaraan een einde moet komen".

Dit zal een „speciale" conferentie zijn die los staat van de bijeenkomst van Afrikaanse staten die voor het jaar in Ethiopie zal worden gehouden.

De komende verkiezingen in Jamaica

Felle verkiezingsstrijd met bloedige incidenten

Afscheiding van B.W.I. Federatie of links-georienteerde richting?

Kingston. — Op 28 juli worden in Jamaica parlementsverkiezingen gehouden. Als de voortekenen niet bedriegen zal deze verkiezing nog lang in het geheugen van de Jamaicanen blijven hangen.

Want het is de laatste kans voor Alexander Bustamente, 77 jaar oud, en vigoreus, leider van de oppositie, de Arbeiders Partij, om de huidige regering uit het zadel te wippen. Bij de volgende verkiezingen zal Mr. Bustamante 83 jaar zijn.

Zelfs zijn krachtigste voorstanders zijn van mening dat Busta, zoals hij door het volk wordt genoemd, na zijn tachtigste jaar geen kans meer heeft een verkiezing te winnen.

Geliefde figuur

Al is Sir Alexander Bustamante 77 jaar oud, men zou hem geen 60 geven. Hij is een geliefde figuur, die veel heeft rondgezworven — hij was eens politieman in Panama — en zijn reputatie als doordrukker is wel gevestigd.

Toen hij als vertegenwoordiger van Jamaica door Sir Winston Churchill op een cocktailpartij werd genodigd tijdens de oorlog in Londen, werden Cubaanse sigaren aangeboden. Sir Alexander Bustamante vroeg om zijn jas en hoed. "Als Engeland zo'n voorstander is om de kolonien te helpen, dan moeten ze onze sigaren roken, niet die van Cuba", en hij verliet Churchill's huis.

Toen wij hem tegen middernacht ontmoetten, na zijn terugkeer van een zware propaganda-toer in het binnenland, was hij opgewekt en onvermoeid. "We are going to beat the hell out of them", zei hij later.

"Bandieten"

"Them" zijn de politici, die zich onder Norman Manley scharen, een knappe advokaat, die nu het minister-presidentschap bekleedt. Manley heeft zijn Nationale Volks Partij knap georganiseerd, zoals hij Jamaica's stuur knap heeft bediend in de laatste 5 jaar. Manley is even geliefd als Bustamante (ik vond uit dat beiden neven van elkaar zijn), maar, zo gromde een zakenman: Manley is omringd door een groep bandieten". De zakenlieden ondervinden moeilijkheden bij de aanvraag voor vergunningen, indien ze verdacht worden van sympathieen voor Bustamente.

Als men nu een zakenman ontmoet en men spreekt over politiek, kijkt hij om zich heen of er geen personeel in de nabijheid is. Ze spreken liever niet over hun sympathieen of anti-pathieen. Deze dagen hebben de muren oren en wanneer men leeft in een wereld waarin een vergunning tweede natuur is geworden, moet men voorzichtig zijn wil men niet weken wachten totdat een inklaring is goedgekeurd.

Busta belooft een "grondige schoonmaak" in het gehele regeringsapparaat. Maar hij belooft ook een grondige herstudie van de Brits West Indische Federatie, waarvan Jamaica lid is. Sir Alexander Bustamente heeft immer zijn ontstemming laten horen wanneer men sprak over Federatie. Federatie is voor Jamaica een zwaar blok aan het been; de kleinere, minder financieelkrachtige eilanden zoals de Leewards, Windwards, Tobago, Barbados moeten dan worden opgebouwd. Jamaica kan niet veel steun geven, omdat hetzelf nog in kinderschoenen staat.

Eerlijke verdeling

Manley belooft een "voortdurende stijging van het inkomen, meer werkgelegenheid voor de snel-groeiende bevolking. (46 per duizend per jaar) meer volkswoningen, en wat velen een onbehaaglijk gevoel geeft: een eerlijke verdeling van Jamaica's land voor zijn inwoners". Wat is eerlijk, vraagt men zich af. De manier waarop Fidel Castro de landverdeling organseert?

Op een klare dag kan men de kust van Cuba zien liggen. Hoeveel ideeen van Fidel Castro naar Jamaica zijn overgewaaid, weet men niet. Maar politieke insiders zijn nerveus. De links georienteerde politiek van Norman Manley, die hij in de laatste tijd tentoonspreidt wordt met onbehagen opgemerkt.

"Kijk eens verder dan Sir Alexander lang is", zegt Manley. "Wat blijft er over van zijn partij? Toegegeven, Bustamente is een uiterst kundige figuur, maar zonder hem valt de partij uiteen. Er is niemand die Sir Alexander kan vervangen. En hij is 77 jaar...."

Onverwoestbaar?

Dat is nu het thema, waarop de Volkspartij zijn verkiezingscampagnes heeft geborduurd. "Hoelang blijft Bustamente nog in de politiek, hoelang heeft Uw stem waarde, indien ge op Busta stemt..?" Busta zelf geeft het antwoord. Hij slaat zich op de borst, daagt eenieder onder de vijftig uit zich met hem te meten. Zijn dokter heeft van hem gezegd: "Een onverwoestbaar mens."

In de laatste weken zijn de verkiezingscampagnes rumoerig geworden. Meer dan veertig personen werden min of meer ernstig gewond. Ongeregeldheden worden dagelijks gemeld. De strijd is fel. Manley's persoonlijke adviseur, Vivian Blake werd aangevallen. Het huis van de minister van gezondheid werd met stenen bekogeld: geen ruit bleef heel. Twee auto's van politieke sub-leiders werden in brand gestoken.

afkoelen

De atmosfeer werd zo onbehaaglijk dat de beide partijen overeenkwamen de gemoederen tot rust te laten komen. Géén campagnes, géén vergaderingen géén redevoering en via de radio's gedurende zes dagen. Een afkoelperiode.

Maar toen de vergaderingen weer werden hervat, bleek het meer een incubatie-periode te zijn geweest voor groter geweld. Nu komt de politie in grote getale opdagen bij vergaderingen.

Partijdige politie?

En de Jamaicanen klagen steen en been over de vergane democratie van Jamaica. In de krant luchten sommigen hun hart dat de politie discriminerend optreedt. Manley's betogers komen er met een waarschuwing af, Busta's vrienden krijgen een onprettige behandeling. De politie staat namelijk onder Manley's minister van Buitenlandse Zaken, enkele maanden geleden werden politionele kwesties nog behandeld door de "colonial secretary", rechtreeks onder de Britse regering.

Het thema van de vergaderingen is nu ook gewijzigd. De Nationalisten verkondigen dat hun partij zal moeten winnen, goedschiks of kwaadschiks want het is in het belang van het gehele volk. "Pas op voor het Nationalistische monster," roepen de Arbeiderspartij bonzen uit. "Ze preken geweld. Wij zijn volkomen bereid geweld met geweld te keren".

Onbehaaglijke atmosfeer

Men kan zich voorstellen dat in deze laatste dagen voor de verkiezingen waar zo veel op het spel staat voor beide partijen, de gehele atmosfeer bedrukt is. Men vermijdt opstootjes. De vraag die de meeste Jamaicanen dezer dagen bezig houdt is de richting, die Manley zal inslaan, indien hij wint. Zijn partij bevindt zich op een linksgeorienteerd pad, nu nog gematigd. Maar waar zal dit pad heenleiden?

Dinsdag 28 juli gaan de Jamaicanen ter stembus .Dan zal het antwoord op de eerste vraag uit de bus komen.

Venezolaanse missie naar Trinidad

(van onze korrespondent)

Caracas — Een Venezolaanse missie van zes man arriveerde dinsdag in Port of Spain, waar zij besprekingen zal voeren met de Trinidadiaanse regering. De regeringsmissie uit Caracas staat onder leiding van Dr. Tejera Paris, Gouverneur van Sucra .Behalve besprekingen met de regering in Port of Spain, zal de missie een bezoek brengen aan Tobago en daar de ontwikkelingsplannen beschouwen.

De belangrijkste punten waarover gesproken wordt zijn de vissersrechten in de golf van Paria, waar Venezolaanse marineboten herhaaldelijk vissers oppikken; de dertig procent Antillenrechten die op Trinidadiaanse goederen worden geheven, de smokkelhandel tussen Trinidad en Venezuela en tenslotte de grenskwestie. Venezuela heeft onlangs zijn territoriale wateren uitgebreid, in sommige streken zo ver dat het Trinidadiaans grondgebied beslaat.

Dr. Williams, de premier van Trinidad noemde de besprekingen de eerste stap in de richting van normale betrekkingen tussen beide landen.

In de Sierra Maestra begon de viktorie van de revolutie, die zijn hoogtepunt bereikte, toen Fidel Castro zegevierend Havana kon binnentrekken. Op de foto ziet men enkele medestrijders in aktie.

DE 26e JULI OP CUBA

Nog altijd is FIDEL CASTRO idool van het Cubaanse volk

Moeilijke periode staat voor de deur

(van onze korrespondent)

Kingston — In de laatste dagen heeft Cuba een exodus meegemaakt: honderdduizenden Cubanen uit de provincies zijn naar Havana gestroomd om morgen, op de 26ste juli, waarnaar de vrijheidsbeweging van Fidel Castro is genoemd, de leider van Cuba een ovatie te brengen, die in de moderne geschiedenis nauwelijks zijn weerga zal kennen.

Wat men over Castro mag schrijven, men kan niet ontkennen dat hij nog steeds de idool is van het volk. Wanneer men de fantastische biografie leest, kan men evenmin ontkennen dat de 32-jarige Cubaanse rechtsgeleerde niet alleen een begaafd, maar tevens een moedig en eerlijk mens is. Het enige, dat men hem in de schoenen kan schuiven is zijn haast.

Te haastig

Fidel Castro is een man „in a hurry". Hij heeft haast om welvaart te brengen voor de Cubaanse vaart te brengen voor de Cubaanse landarbiders, die hem in zijn rebellentijd hebben gesteund, hij heeft haast met het afschaffen van oude wetten, het opstellen van nieuwe. Advies heeft hij niet nodig, Castro maakt zijn eigen beslissing.

Fidel Castro is een figuur, die alle kwaliteiten bezit om in de geschiedenisboeken te komen. Een figuur zoals Lincoln, die nimmer luisterde naar adviezen. Of een figuur als Hitler, die ook zelf beslissingen maakte. Het is nog te vroeg te zeggen, welke richting Castro zal inslaan. Of hij een Lincoln zal worden, of een Hitler.

Men schrijft over Fidel Castro en noemt hem een communist. Het is aan geen twijfel onderhevig dat de communisten bezig zijn te vissen in het spreekwoordelijke troebel water. Castro zelf heeft nimmer communistische tendenties aan de dag gelegd. Opgegroeid in een welgestelde Cubaanse familie, gestudeerd aan exclusieve hogescholen, was er weinig reden om reëel communist te zijn. Zelfs in zijn rebellentijd keerde hij zich tegen de communistische hulp die hem via de Tsjechische ambabassade in Mexico City werd aangeboden. „Ik ben een nationalist, er is geen vreemde macht die mij of mijn land kan domineren. De kapitalisten met hun suikerplantages niet, en de communisten niet".

Nominale vergoeding

De Amerikanen zijn nu beten op Castro. De suikerplantages ter waarde van ƒ 600.000.000.— zullen onder de arme Cubaanse boeren worden verdeeld. De Amerikaanse eigenaars worden schadeloos gesteld, zeker. Maar met Cubaanse staatsobligaties, die pas over 20 jaar aflosbaar zijn en 4% opleveren! Bovendien worden de plantages geevacueerd door een speciale evaluatie-commissie die „nominale' schattingen maakt. Beroep is niet mogelijk!

De Amerikaanse regering heeft al gewaarschuwd, dat Castro met deze wet lle internationale overeenkomsten in de zee werpt. De Cubaans-Amerikaanse verhoudingen worden met de dag slechter. In Washington vreest men, dat Castro een manier zal vinden om de Amerikaanse basis Guantanamo te doen evacueren. En de VS kunnen dat niet. Wegens de bescherming van het Panama-kanaal.

Geen foto's

Om dit artikel op te fleuren met een foto van Fidel Castro, klopte ik aan bij de Cubaanse consul-generaal in Kingston. Hij kon me niet helpen aan een foto van Castro. „Weet U, Fidel Castro is een zeer democratisch mens. Hij stuurt zijn foto's niet overal ond zoals Batista. Hij is te bescheiden".

Heer en meester?

Maar commentaar had hij in overvloed. „Natuurlijk noemen de Amerikanen Fidel Castro een communist", riep hij uit. „De Amerikanen kochten jaren geleden ons land voor een appel en een ei. Men kreeg gemakkelijk goed en goedkoop land - als men wat extra dollars liet vloeien in de hand van een corrupte minister. En die waren er genoeg toen. Wij hadden de plantages kunnen confiskeren. Maar we houden ons aan de internationale wetten. We betalen de nominale waarde van het land terug. Nu de Amerikanen de fantastische winsten door de vingers zien glijden, zijn we plotseling communisten geworden. Als ze onze suiker niet willen kopen, bueno, dan verkopen we het aan iemand anders, misschien Rusland. Wij moeten onze produkten verkopen, wij moeten eten. De Amerikanen denken dat ze heer en meester zijn met hun dollars...."

Fidel Castro werd door zijn strijd het idool van het gehele volk. Ook zijn medestrijders delen in die eer. Vol bewondering kijkt de jeugd naar die gebaarde mannen.

Universeel probleem

Het grote probleem, waarmee Castro kampt, is het universele probleem dat alle dictators achter zich laten: een lege kas, een corrupt en ontwricht regeringsstelsel. De geruineerde economie kan niet een-twee-drie worden hersteld. In dit vacuum tussen orde en wanorde, organisatie en corruptie is het goed wroeten voor de communisten.

Mag Fidel Castro geen communist zijn, de rode kleur is ontegenzeggelijk doorgedrongen in zijn omgeving. Als men de legerkoerier leest, een blad voor de soldaten, vallen de Marxistische leuzen in het oog als lichtreclames op een donkere avond. De communisten zijn actief in de arbeidsverenigingen, die in Cuba bizonder machtig zijn. Het gaat allemaal nog onder het motto van nationalisme, voor het volk, door het volk.

Naar Utopia

Castro's leger is het leger van de barbudo's, de langharige, langgebaarde ex-rebellen. Onverschillige maar goedhartige soldaten. Ze zullen sterven voor Fidel als Fidel dat vraagt. Fidel zal hen toch naar Utopia voeren, het land waar iedereen gelukkig is. De Cubaan staat bekend om zijn luchthartigheid. De zorgen-zijn-voor-morgen. Zolang er nog wat rum, muziek en vrouwen zijn zal het wel gaan. Maar als Castro hun dromen niet kan verwezenlijken, kan bewondering plaats maken voor teleurstelling, vertrouwen voor woede. *En zoals hij morgen zal worden aanbeden, op de handel zal worden gedragen, kan hij evengoed door de straten van Havana worden gesleept. De mannen die nu voor hem willen sterven, kunnen dan op hem spuwen. Sentiment in deze gebieden is een vreemde zaak. Nu vlamt het, dan vriest het.*

De concensus van de onpartijdige kenners van Cuba en Castro komt neer op een erkenning, dat Castro een bekwaam en eerlijk mens is, wellicht wat in de wolken over zijn onmetelijke populariteit in binnen- en buitenland. Hij is eigenzinnig, haastig. Hij wenst terstond alle kwade builen van Batista's regiem wegsnijden, zonder te onderzoeken of de patient de operatie zal overleven.

Tussen twee klippen

Fidel Castro bevindt zich tussen twee klippen. Aan de ene zijde de groeiende antipathie van de Verenigde Staten, wier steun voor Cuba in deze periode zeker niet gemist kan worden. Aan de andere kant de opgeheven handen van de miljoenen Cubaanse landbewerkers die van Castro concrete hulp verwachten na de jarenlange beloften. Daarbij komt de factor, dat niet alleen de bevolking van Cuba in Castro haar bevrijder en beschermer ziet, ook buiten Cuba hoopt men op steun van Castro om het juk van de tirannie te verdrijven. In Sto. Domingo, in Haiti en in Nicaragua.

De vraag is of Castro de klippen zal kunnen omzeilen. Een uitstel van de verdeling van Amerikaans grondbezit zal hem Amerikaanse sympathie brengen - maar na zijn verklaringen contra Washington verwacht men van een eigenzinnig man geen volte face.

Grote invloed

Hoe ver de invloed van Castro strekt valt af te leiden van een uitdrukking van Trinidad's premier Williams, eveneens een fel anti-Amerikaanse regeerder.

Williams had graag gezien dat de Caraibische Commissie - die dezer dagen in de Maagdeneilanden bijeenkomt - zou worden hervormd in een Organisatie van Caraibische Staten, een onderafdeling van de Verenigde Naties. Behalve de huidige leden zouden ook Cuba, Haiti, Venezuela moeten deelnemen. „Ik weet zeker dat Cuba's Fidel Castro dit idee zal steunen", aldus Williams, die enkele dagen daarvoor een persoonlijk gesprek had gevoerd met Castro.

Ongetwijfeld zit Washington met grote belangstelling uit naar de ontwikkelingen in de Caraibische eilandenreeks. Met vitale bases in Cuba, Trinidad en Panama ter beveiliging van de levensader, het Panama kanaal, kunnen ontwikkelingen als in Cuba en Trinidad de aandacht niet ontsnappen. Als Castro er in zal slagen zonder veel Amerikaanse steun Cuba evenwicht en welvaart te bezorgen zal zijn invloed van immens belang zijn voor de toekomstige verhouding tussen de VS en Zuid-Amerika.

CURACAOENSIA

Ook dat is waar

[illegible] De [illegible] met de [illegible] de vrije [illegible] een [illegible] een [illegible]

[illegible] souver[illegible] emancipatie [illegible] naar eenzame heuveltjes. [illegible] dat [illegible] De armoede en hon[illegible] barre vormen aan, dat zeer kort na de vrijheid, enige [illegible] aan een ambtenaar die naar Curacao vertrok, het verzoek deden de gouverneur te vragen, of [illegible] de lavenij weer [illegible] zo was het [illegible]

Sabana 'i Huncu

[illegible] de meeste mensen die [illegible] de naam verkeerd [illegible] de streek Sabana [illegible] Diepe Savaan. Het be[illegible] gelegen ten westen van Waterloo en beoosten Stenen Koraal. Een gedeelte ervan heet [illegible] een ander gedeelte San [illegible]

[illegible] het stuk grond Sabana di Hunch. Huncu is een agave, een pita of sisalplant, waarvan [illegible] werd ver[illegible] Eens stonden er sisalplanten [illegible] nu staat in de Huncu-Savaan geen enkele huncu meer.

Heiligen voor een kwartje

Met moeite en pijn heb ik slechts een [illegible] houten heiligenbeeldjes kunnen [illegible]. Honderden, die eens op een „altaartje" prijkten, zijn [illegible] begraven of met vuilnis verbrand. Alle oude mensen kennen [illegible] al te goed, en geven je een levendige beschrijving hoe ze waren. Ze werden bij een timmerman besteld, op maat en met [illegible] of naar een model.

Nacho, een vriend van me van in de [illegible] houdt ervan alledaagse details van het leven te vertellen. Uit zijn jeugd, en wat hij van zijn ouders allemaal hoorde. Ik vroeg hem wat je nu voor zo'n Sint Antonius of Sint Cristoffel moest betalen. Wel, antwoordde Nacho, in de regel een kwartje, maar soms vroegen ze je dertig cent.

Een vrouw bezat een H. Familiegroep, uit hout gesneden. Doch de beelden hadden al te zeer geleden van de tijd. Zij wilde er van af zijn, maar niet zo oneerbiedig handelen als zovelen, die heiligen gewoon in de vuilnisbak deponeerden. Ze pakte de groep in een mooie doos, bond die met een gekleurd lintje dicht, deed er een steen bij, en gaf het pakje mee aan een visser, die het ver van land in zee moest laten zinken.

In ieder geval een staaltje van eerbied voor heilige zaken.

Kanonskogels

In menige baai is de strijd gestreden om het bezit van ons eiland. In de omgeving daarvan zijn vroeger heel wat verdwaalde kogels gevonden. De meesten zijn massief en hebben een middellijn van 10 à 12 cm. Enkelen zijn zeer groot, een diameter van ongeveer 25 cm!, hol, en met een kleine opening. Mogelijk een soort landmijn.

In de omgeving van Daai Booi Baai trof ik een torpedovormige kogel aan van liefst 53 cm hoog en 18 cm in doorsnee. Knoekmensen die deze kogels vinden, nemen ze mee. Niet voor een speciaal doel, maar voor de curiositeit.

Op de Uitkijk-berg (Seru Eikijku) liggen er nog verschillende, afkomstig van een klein fortje, dat daar eens stond. Het zware kanon van dat fortje kunt u vinden.... op de bodem van de zee daaronder.

Vreemde woorden

Gidigidi - niet florisant, dunnetjes, minder goed.
gigi - klein dingetje, prutsding.
grasòchi - gruis, diabaas.
grina - smaak, zin, lust.
grota - krabben, grawata.
güngu - dwaallicht, cumbu.
gurdein of gardein - halve gulden, giotin.
guruguru - een insect dat de maisoogst aanvreet.
haba - mondzeer bij paarden; ook: aarden schaal om koffie te branden.
hagàa of agàna - manchetvormig ijzeren muziekinstrument.
haletà - smal tonnetje van 1½ kerosineblik inhoud, halfvat.
hantò - werk stop zetten, ophouden te werken.
hapa - roeispaanachtige stok om brood uit de oven te halen.
huré - volksfeest met dans en zang
janchicohadèn - een muziekinstrument, ook benta genaamd.
janjan - steenachtig, grond die meer stenen dan zand heeft.

P.B.

Onlangs liet mevrouw Eisenhower in New Jersey het eerste Amerikaanse passagiersschip met atoomaandrijving te water. Het schip heeft een waterverplaatsing 22000 ton en kan honderd passagiers met een snelheid van twintig knopen over de wereldzeeën vervoeren. De reaktor is van het prncipe zwaar water en wordt gevoed met Uranium 235. De bouwkosten bedragen honderd-zestig miljoen gulden. Foto: een model van de „Savannah", het eerste Amerikaanse passagiersschip met atoomaandrijving.

„KINDEREN VAN NIEMAND"

Lord Kilmuir zette puntjes op de I

Bastaardij in het Hogerhuis

Ofschoon Willem de Veroveraar nogal gevoelig schijnt te zijn geweest voor het feit, dat hij een bastaard was, waren sommigen zijner opvolgers tijdens de eeuwen van Engelands opbouw zeer onverschillig op dit punt. Willem IV had niet minder dan tien onwettige kinderen, terwijl de huidige hertogen van Grafton en St. Albans van twee der twaalf bastaarden van Karel II afstammen.

In 1728 bezong de dichter Richard Savage, naar zijn zeggen zelf een onwettige zoon van een gravin en een graaf, de bastaardij op nogal lyrische wijze als een muntstuk „geslagen in de extatische Munt der natuur". Toch stierf de arme Savage in gijzeling wegens schulden, want geslagen in de extatische munt der natuur of niet, de meeste van Engelands „filii nullius" („kinderen van niemand") zijn rechteloos naar Engels recht.

Eerst in het jaar 1926 nam het Parlement een wet aan, waarbij buiten echt verwekte kinderen, wier ouders later trouwden, gewettigd konden worden. Maar de status van het onwettige kind werd niet gewijzigd en 31.000 van de 34.000 onwettige kinderen, die jaarlijks in Groot-Britannië worden geboren, blijven dit tot aan het eind van hun leven. Onlangs diende het parlementslid voor Labour, John Parker een wetsontwerp in die in dit alles verandering beoogde te brengen. Het ontwerp werd in de kortste keren door het Lagerhuis aanvaard, doch dezer dagen lag het danig toegetakeld terneer als gevolg van een debat bij de behandeling in het Hogerhuis.

Ofschoon de aartsbisschop van Canterbury zeide op grond van menselijke overwegingen de voorgestelde wet te steunen, was de bisschop van Exeter van mening, dat het ontwerp een bedreiging vormde voor de monogamie.

De Lords kwamen tenslotte tot een kompromis, naar het voorbeeld van de praktijk in Schotland, dat indien één van de overspelige partijen meende, dat de andere partij eerzame bedoelingen had en tevens ongehuwd was, het kind wettig kon worden verklaard.

Toch was nog menige nobele Lord bezorgd.

„Gesteld", voerde Lord Denning aan, „dat een brutale ondeugende baron of een van Uwe Lordships in zijn huwelijk slechts dochters heeft en hij zo gaarne een zoon en erfgenaam zou bezitten. Al wat hij onder de bepalingen van dit kompromis behoeft te doen is een jonge vrouw te bedriegen onder het mom, dat hij ongehuwd is en dan zal, indien hij uit deze overspelige houding een zoon krijgt, deze wettig zijn."

De Lords besloten hierop het ontwerp te verwerpen. Zij deden dit zelfs nadat de voorzitter van het Hogerhuis, de Lord Chancelor zijn noognobele hogerhuisgenoten een punt ter overweging had gegeven.

„After all", zei Lord Kilmuir op beminnelijke toon, „wat de derde Graaf van Huntly, die in 1524 overleed, de oudste zoon uit een ongeldig huwelijk." En terwijl hij langzaam en goedmoedig om zich heen keek, voegde de Lord Kanselier er aan toe:

„Naar een oppervlakkige blik om mij heen te oordelen, geloof ik, dat er wel 30 afstammelingen uit dit ongeldig huwelijk op dit ogenblik in het Huis van Uw Lordships zitten."

(„Time")

De litteraire prijsvraag van het C.C.C.

Donderdag 6 augustus om half negen des avonds zullen in het Cultureel Centrum te Willemstad de uitslagen van de literaire prijsvraag, gehouden onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curaçao, bekend gemaakt worden. De heer Elis Juliana zal hieraan zijn medewerking verlenen.

Wirlloze auto „al jaren in Rusland"

Het Russische blad „Izwestija" schrijft dat de wielloze auto, waarover sedert enige tijd in de kapitalistische landen wordt gesproken, reeds meer dan vier jaar in de Sovjet-Unie bestaat. Een inmiddels overleden ingenieur, Genadi Toerkin, bouwde in 1955 de Russische wielloze auto die twee benzinemotoren heeft en zich voortbeweegt door middel van een schroef. Deze schroef vormt een laag samengeperste lucht onder het voertuig. De „Iswestija", het blad van de regering, verwijt de verantwoordelijke autoriteiten dat zij Toerkins uitvinding hebben laten rusten. De autoriteiten wordt door het blad aanbevolen, zo spoedig mogelijk proeven te nemen met Toerkins voertuig.

Kassem uitgenodigd voor bezoek aan Rusland

Premier Chroesjtsjef van de Sovjet-Unie heeft premier Kassem van Irak uitgenodigd voor een bezoek aan Ruslands, zo is dinsdag officieel in Bagdad medegedeeld.

De mededeling werd gedaan door Koeznetsof, een van Ruslands viceministers van buitenlandse zaken, op de Russische ambassade in Bagdad. Koeznetsof zeide, dat de uitnodiging vervat was in een brief van Chroesjtsjef, die hij had overhandigd aan Kassem.

In een steengroeve te Sankt Margarethen in Oostenrijk zijn 12 beeldhouwers bijeen uit 8 landen, waaronder Nederland. De deelnemers aan de bijeenkomst gaan zelf blokken steen uithouwen en ter plaatse, al naar gelang zij geinspireerd zijn, tot een kunstprodukt verwerken. Deze produkten worden aangeboden aan openbare of particuliere instellingen.

De boom van Scherpenheuvel

„De boom" van Scherpenheuve[illegible] de trouwe wachter op het sportvel[illegible] is er niet meer. Het was een prach[illegible] boom. Misschien wel een van de mooiste van de weinige, die Curaçao nog rijk is. Hoe velen zijn er ni[illegible] geweest in een lange reeks van ja[illegible] en, die van zijn schone, forse lij[illegible] en rijke, milde lommer genoten hebben.

Op de eerste plaats zijn dat de Eerw. Fraters, die vanaf de heuve[illegible] met het altijd schitterend zeeg[illegible] zicht, ook een prachtige kijk hadden op die schone boom met zijn macht[illegible] ge kruin. Het was een streling voor het oog. En wanneer de Fraters eens een kleine wandeling maakten in het dal, met de tropische zon als gezel, hoe welkom was dan die boom met zijn rijke, milde schaduw. Daar was het er zoet rusten. Een uitgelezen plekje was het ook voor de fraters, om er in de stilte en serene rust van de vroege morgen, te mediteren en te luisteren naar Gods stem.

Behalve de leerlingen van Scherpenheuvel, zijn er duizenden Antillianen geweest, die na moeizaam spel, genoten van de weldoende schaduw van de trouwe wachter die altijd weer klaar stond met zijn rijke lommer, verfrissing te brengen. En niet alleen voor sporters. Ook voor belangstellenden en voor hen, die er verpozing zochten. Voor groot en klein, voor arm en rijk, voor vriend en vreemdeling. En voor voor het jonge, eenvoudige volkje uit de wijde omgeving, zo vertrouw[illegible] met de natuur. Iedereen was welkom onder zijn koninklijke, [illegible] telijke kruin, want hij kende geen onderscheid. De goede boom had ook stilletjes plezier in wanneer een verdwaald regenwolkje een bezoek bracht tijdens het spel. Nat-besproeide spelers zochten beschutting onder zijn bladerdak; maar ze kwamen van de regen in de drup.

Behalve de gewone sport als voetbalkompetitie, toernooien en trainingen, zijn er nog heel wat andere soorten sport gespeeld aan de voet van de boom en in zijn schaduw. Gezellige diskussies over spel [illegible] spelers en afkammen van de scheidsrechter. Heel veel praatjes zonder inhoud, gewoon kletspraat. En behalve droge ook grappige en sappige praatjes. Blijkbaar wel eens te sappig als een jeugdige, grappig-ondeugende de tong mij in het oor fluisterde: „Het is maar goed, dat die boom niet kan praten".

Geduldig was de goede boom ook wanneer de jeugd, die de heerlijke gave van zijn rijkdom niet wist te waarderen, de boom plaagde met er in te klimmen, op zijn takken te spelen en te stoeien en zelfs met stenen te gooien. Menigmaal ook zag de grote, struise wachter met zijn ruime blik op wijde omgeving, de zelfde ruwe rakkers langs de rand van het veld door de struiken sluipen op roof naar fruit.

Wanneer in de late namiddag de zon zich had teruggetrokken en de rust was teruggekeerd en het veld verlaten lag, ook dan bleef de wachter op zijn post. Hoe vaak maakte hij in de stilte van de avond en nacht vrijages mee, met en zonder maanlicht, medewerking verlenend met een zacht ruisend lied.

Maar wild en woest werd de boom wanneer de jagers in het duister als slimme, sluwe slangen met een gevoelloos hart en ruwe hand over het veld slopen, jacht maken op klein wild. Hulpeloos moest de goede boom toezien hoe de konijntjes die argeloze beestjes, die zo vaak aan zijn voeten kwam spelen, door het lokkend licht in de hagel huppelden.

Zo was het leven van de trouwe wachter. Een gevarieerd leven, een leven van wel en wee.

En dan na zoveel jaren trouwe dienst, komt plotseling zijn ontslag. De wachter wordt verwijderd. Met ruw geweld wordt hij geveld. Hij was een sta-in-de-weg geworden. De natuur moest plaats maken voor mensenwerk.

Voor een moderne tribune, praktisch ingericht, die in alle gemakken voorziet.

Wij hopen van harte, dat het nieuwe bouwsel in alle opzichten zal voldoen. Dat men er veel plezier van zal hebben.

Maar de boom, de goede oude trouwe boom, het schone stukje schepping Gods, dat eens de trots was van Scherpenheuvel, is er niet meer.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

22-45. — Zonder zich een ogenblik te bedenken, laat Axe het roer zoals het is en glipt geluidloos overboord in de roeiboot. Snel hakt hij de ankertouwen los en hij grinnikt als hij merkt, dat de Drakar log van de kant wegdrijft. Dan schuift hij als een schaduw met zijn roeibootje tussen het riet.

„Hé, de boot is losgeslagen, hoe kan dat?", hoort hij een der krijgers roepen. „Wat is met de schuit gebeurd?"

Dan volgt een verward dooreengeschreeuw en de vluchteling begrijpt, dat men de ware toestand ontdekt heeft. Zo stil mogelijk poogt hij zich door het riet heen te werken, en hy verwenst de heldere avondhemel, die alles scherp aftekent. Axe duikt in elkaar als hij enkele krijgers zijn richting uit ziet kijken. Hij laat de riemen rusten en houdt zich muisstil, maar vergeefs.

„Daar gaat-ie", brult er een. „Er achteraan, mannen".

Veel kan hij niet uitrichten, hij is ongewapend.

„Houdt je bogen gereed; misschien kunnen wij door het water naar hem toegaan."

Razendsnel werken Axe's gedachten. Als hij blijft, waar hij is, is de kans groot, dat de mannen, die daar voorzichtig door het ondiepe water naderen, hem grijpen. Vlucht hij, dan zullen hem neerschieten.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

13

Hij herhaalde de woorden: „Vaderlandsliefde alleen is niet genoeg — maar er mag geen haat in mijn hart zijn."

„O." Al. geslagen stond ze even stil. Toen draaide ze zich om en was het volgend ogenblik in de schaduw van de tuin verdwenen.

„Je ziet dus, Tuppence, het zou allemaal prachtig kloppen."

Tuppence knikte bedachtzaam. Het strand rondom hen was verlaten. Tommy zat op een strandhoofd boven haar en zij zelf leunde er tegen. Van deze post uit kon hij iedereen langs de esplanade zien aankomen. Dat wilde niet zeggen, dat hij verwachtte iemand te zien, want hij had zich zo nauwkeurig mogelijk er van vergewist, waar iedereen die morgen zou zijn. In ieder geval had dit rendez-vous met Tuppence alle schijn van een toevallige ontmoeting, aangenaam voor de dame en lichtelijk verwarrend voor hem.

Tuppence zei: „Mrs. Perenna?"

„Ja, M, niet N. Ze voldoet aan de eisen."

Tuppence knikte nadenkend.

„Ja, ze is Ierse, als zodanig door Mrs. O'Rourke herkend en wil dat feit niet toegeven. Is vaak heen en weer naar Europa geweest, heeft haar naam in Perenna veranderd, is hier gekomen en dit pension begonnen. Een prachtige camouflage. Het huis vol vervelende mensen...... Haar man als verrader doodgeschoten; ze heeft geen enkele aansporing meer nodig om een Vijfde Colonne-affaire in dit land op te zetten. Ja, het klopt. Denk je dat Sheila ook in het complot is?"

Tommy zei: „Beslist niet. Ze had me dit anders nooit verteld. Weet je, ik — eh — ik voel me min of meer een schoft."

Tuppence, die dit heel goed begreep, knikte.

„Ja, dat kan ik me voorstellen. Het is ook min of meer een vuil karweitje."

„Maar heel noodzakelijk."

„O, ja, natuurlijk."

Lichtelijk blozend merkte Tommy op: „Ik vind liegen al even erg als jij......"

Tuppence viel hem in de rede: „Ik heb niet het minste bezwaar tegen liegen. Om je de waarheid te zeggen puur ik heel wat artistiek genot uit m'n leugens. Wat me alleen hindert zijn die ogenblikken, dat je vergeet te liegen — waarin je alleen maar jezelf bent — en waarin je resultaten bereikt, die je op geen andere manier had kunnen bereiken."

Ze zweek even en vervolgde toen: „Dat is jou gisteravond met het meisje overkomen. Zij gaf gehoor aan je werkelijke zelf; daarom ben je er boos over!"

„Ik geloof, dat je gelijk hebt. Tuppence."

„Ik weet het, omdat mij hetzelfde met die Duitse knaap is overkomen."

„Wat denk je van hem?" vroeg Tommy.

Tuppence zei vlug: „Als je 't mij vraagt, geloof ik niet dat hij er iets mee te maken heeft."

„Grant denkt het wel."

„Die Mr. Grant van jou!" Tuppence's stemming veranderde.

Ze grinnikte. „Wat had ik graag z'n gezicht willen zien toen je hem dat over mij vertelde."

„In ieder geval heeft hij amende honorable gemaakt en jij bent nu definitief ingeschakeld."

Tuppence knikte, maar haar gedachten waren ver weg.

Ze zei: „Herinner je je nog hoe we, na de vorige oorlog, jacht op Mr. Brown hebben gemaakt? En weet je nog wel, hoeveel plezier we hebben gehad? Wat een opwindende tijd was dat!"

Tommy beaamde dit en zijn gezicht klaarde op. „Nou, en óf!"

„Tommy, waarom is het dan nu ook niet zo?"

Hij dacht over haar vraag na en er kwam een ernstige trek op zijn lelijk gezicht. Toen zei hij: „Ik geloof heus, dat het een kwestie van — eh — leeftijd is."

„Je vindt toch niet, dat we te oud zijn?" vroeg Tuppence op scherpe toon.

„Neen, dat zijn we zeker niet. 't Zal alleen, dit maal niet plezierig zijn. Ook niet in andere opzichten. We maken nu de tweede oorlog mee en we staan er nu toch wel heel anders tegenover."

„Dat is zo. We zien nu de ellende en de vernietiging er van en de verschrikking! Destijds waren we te jong om aan dit alles te denken."

„Juist. In de vorige oorlog heb ik meer dan eens in angst gezeten, ben ik een paar maal op het nippertje de dans ontsprongen; ik heb toen wel enkele verschrikkelijke dingen meegemaakt, maar toch waren er aan die tijd ook wel goede kanten."

Tuppence zei: „Zou Derek dat nu ook zo voelen?"

„Je moest maar liever niet over hem piekeren, meisje," raadde Tommy haar aan.

„Je hebt gelijk." Tuppence zette haar tanden op elkaar. „Het werk wacht ons. We zullen het klaar spelen. Laten we aan de slag gaan! Hebben we wat Mrs. Perenna betreft al ontdekt wat we zochten?"

„We kunnen althans zeggen, dat er enkele sterke aanwijzingen tegen haar zijn. Heb je misschien tegen iemand anders nog verdenkingen, Tuppence?"

Tuppence dacht een ogenblik na. „Vanzelfsprekend heb ik ze allemaal direct na m'n aankomst allereerst getaxeerd, ze, als het ware, naar hun mogelijkheden geschat; voor mij schijnt van enkelen de onmogelijkheid vast te staan."

„Zoals?"

„Nou, neem Miss Minton bijvoorbeeld: zij is hèt type van een Engelse oude vrijster; en Mrs. Sprot met haar Betty, en de leeghoofdige Mrs. Cayley."

„Ja, maar onbenulligheid kan je simuleren."

„Dat weet ik wel, maar de kwebbelende oude vrijster en de in haar kinderen opgaande jonge moeder zijn rollen, die je gevaarlijk gauw overdrijft. En deze mensen doen heel natuurlijk. Dan hebben we, wat Mrs. Sprot betreft, het kind nog."

„Ik zou denken," zei Tommy, „dat zelfs een geheim agent een kind kan hebben."

„Maar niet in het werk," zei Tuppence. „Hier zou je nooit een kind bij betrekken, Tommy, dat weet ik héél zeker! Je zou een kind er buiten laten."

„Ik trek me terug," zei Tommy. „Ik geef je gelijk, voor zover het Mrs. Sprot en Miss Minton betreft, maar van Mrs. Cayley ben ik nog niet zo zeker."

(Wordt vervolgd)

Hebben de INCA'S de historie vervalst en OUDE CULTUREN verdonkeremaand?

In dat Cusco met zijn vele historische herinneringen kwam ik dus aan. Het is thans een moderne stad met 50.000 inwoners, door een tweemaal,-wekelijkse dienst door de lucht met Lima verbonden. Men kan ook per trein naar de kust komen en vele goede wegen gaan in vele richtingen. In 1536 begon men aan de bouw van de prachtige kathedraal en gebruikte daarvoor de fijn bewerkte stenen van de Inca's die voor hun tempels dienden. Vele mooie oude g bouwen zijn op de oude Inca-muren verrezen.

Onder leiding van deskundige gidsen heb ik verscheidene van die interessante punten kunnen bezoeken, zoals b.v. de Jezuiten-kerk, architectonisch een van de mooiste gebouwen van Spaans-Amerika, herbouwd na de aardbeving van 1650, op de fundamenten van een Incatempel, de „Tempel van de slangen", zo genoemd omdat de stenen daarvan overdekt waren met gebeitelde slangen. Het interieur van het gebouw met de mooie koepel, is een waadevol museum. Beeldhouwwerk, gesneden altaren versierd met schroefvormige gouden pilaren en veel schilderwerken. Vele historische gebeurtenissen hadden hier plaats.

Gelijk met mij was een gezelschap toeristen in Cusco aangekomen. Per auto werden wij naar het mooie Staats-Hotel, Hotel Cusco gebracht, waar ik voor fl. 4.— een ruime kamer met douche kreeg. Voor een diner werd fl. 1.50 berekend. In dat hotel is een kantoortje van Exprinter en ik sprak daar af om de volgende drie dagen deel te nemen aan de voor de groep toeristen klaar gemaakte tours.

De eerste dag werd besteed aan het per particuliere auto bezoeken van gebouwen in Cusco, de Inca-Tempel van de Zon, de Tempel van de Godin van de lente, een Inca-fort, de Tempel Klenkko met amphitaters en tronen en in de ruïne Sacsayhuaman. Alles even verbazingwekkend. Nu nog stroomt daar na eeuwen in stenen bekkens onafgebroken fris water, waarvan men niet weet waar het vandaan komt. Grote blokken graniet van 200 ton zijn gebruikt en men weet niet hoe men die daar eeuwen geleden op hun plaats heeft gekregen.

Tempel van de Zon gebouwd met 130 miljoen gedroogde blokken van modder

Steeds werd gesproken over Inca-tijd en Inca-bouwwerken. Dat wekte belangstelling naar de geschiedenis van dat volk en ik schafte mij daarom verschillende boeken aan. De Amerikaanse onderzoeker Victor W. von Hagen heeft een dozijn boeken over het verleden van Latijns-Amerika geschreven. In zijn boek „Realm of the Inca's" schrijft hij: „De Inca's kwamen laat".

Hij vertelt dat volken in Zuid-Amerika vele verbazingwekkende beschavingen hebben gebracht, voordat er sprake was van de Inca's. Dat alles is moeilijk te reconstrueren geweest, doordat geen dier volken het schrift kende, zodat de namen van die volken eens met zekerheid bekend zijn. Zelfs niet de naam van de Inca's, men moet slechts dat alleen de leden van de kleine familie heersers werden genoemd. De QUIPUS, geknoopte touwtjes om boodschappen over te brengen, hebben geen betekenis zonder de hulp van degenen voor wie ze bestemd waren. Er zijn geen „sprekende stenen" zoals bij de Mayas en evenmin rollen met rebus-schrift zoals de Azteken gebruikten.

Onderzoekingen hebben echter aangetoond dat verschillende nederzettingen aan de kust, die door woestijnen van elkaar waren gescheiden, elk voor zich dat dode land tot leven hebben gebracht door kunstmatige bevloeingen. Bomen waren daar zeldzaam. Rotsen waaruit men stenen had kunnen bouwen waren er ook niet. De fantastische steden zijn opgebouwd met blokken die uit in de zon gedroogde modder bestaan. De maan die, zoals zij hadden ontdekt invloed uitoefende op de zee, werd hun „God".

Verder waren er enkele nederzettingen in de Andes. Daar werd het materiaal dat men in de bergen vonden, de steen gebruikt. De mannen bouwden met steen en bewerkten ze op onnavolgbare wijze.

Tenslotte leefden er mensen in het Amazone-gebied, waar men twintig bomen moest omhakken om er een te kunnen planten. Deze mensen waren weer totaal verschillend van de overigen. Zij hadden het in de landstreek waar zij woonden veel gemakkelijker dan de anderen.

De markt een bonte wereld

Opgravingen hebben aangetoond dat een opeenvolging van culturen in Peru eindigden. lang voordat de Inca's kwamen. Dat alleen op deze wijze iets over die oude culturen bekend is geworden, is aan de Inca's te danken. Dat waren uitstekende organisatoren. Zij bewerkten systematisch dat al het oude werd vergeten. De officiële Inca-geschiedkundigen wisten zo te manipuleren, dat men tenslotte niet beter wist of de Inca's waren de cultuur-brengers. Als men dus in onze moderne tijd leest dat alle uitvindingen in Oost Europa werden gedaan dan is dat geen nieuw geluid. Anderen pasten hetzelfde systeem reeds eeuwen geleden toe.

Bewezen is dat reeds meer dan 1200 jaar voor onze jaartelling, mensen bedreven waren in pottenbakken en weven. Maar ook zij waren niet de eersten, want overblijfselen van weven en landbouw dateren reeds van 3000 jaren vóór onze jaartelling, zoals met de „Carbon 14-test" is aangetoond. In de Andes zijn tempels gevonden waarvan de kunstig bewerkte grote steenblokken, waarin prachtige mensenhoofden en dierenkoppen zijn gebeiteld, zeker 4000 jaar oud zijn.

Drieduizend jaar geleden leefde er aan de kust van Peru een volk, dat o.a. de Tempel van de Zon bouwde waarvoor ongeveer 130.000.000 in de zon gedroogde modderblokken moeten zijn gebruikt. Dat alleen bewijst al dat dat volk goed georganiseerd moet zijn geweest, nog afgezien van de ter plaatse gevonden kunstig bewerkte gouden voorwerpen.

Het volk had soldaten, boodschappers, wevers en „dokters". Het bouwde reeds wegen en organiseerde een courier-systeem zoals dat later in de politieke organisatie van de Inca's werd teruggevonden.

Veel bijzonderheden over de pre-Inca-volken kunt ge in het bewuste boek van Von Hagen vinden. De Inca's hadden hun historie-vervalsing zo grondig uitgewerkt. dat uit een Spaans rapport van 1549 blijkt dat, toen navraag werd gedaan over de mensen die de oudere tempels hadden gebouwd, zelfs de oudste toen levende Indiaan geen enkel feit wist te vertellen. Het enige antwoord was dat zij moesten zijn gebouwd lang voordat de Inca's regeerden.

Het „Chimu Empire" was het laatste dat weerstand bood aan de Inca's. Dat over die cultuur nog veel bekend is geworden is te danken aan het feit dat de Spanjaarden kwamen voordat het systeem van de Inca's voldoende tijd had gehad alle herinnering uit het menselijk brein weg te wissen.

De bewijzen die gevonden zijn, zijn in strijd met de geschiedenis die de Inca's vertelden, dat al de voor hun tijd in Peru woonachtige volken wilden waren en dat zij degenen waren die de cultuur hebben gebracht. Er was een lange ljin van opeenvolgende culturen voordat de Inca's kwamen. „De Inca's kwamen laat" en waren eerder de organisatoren dan de scheppers van Peru's beschaving. Maar organisatoren waren zij dan ook op onnavolgbare wijze.

Volgens de Inca's schiep de Zon-God de eerste Inca, Mano Capac en zijn zuster, op het eiland van de zon, in het meer Titicaca. Mano Capac volgde het bevel van de Zon God op om de wilde volkeren van Peru te organiseren.

Opmerkelijk zijn de reeds sinds de zestiende eeuw geuite meningen dat de Inca's van oorsprong nakomelingen waren van het geslacht Israël, van de zonen van KUBLAI KHAN, van Armeniërs, Egyptenaren, Chinezen- en zelfs van Engelsen.

Sukkeldrafje

Tijdens onze tocht op die eerste dag zagen wij langs de weg een indiaan die bezig was te weven. Hij zat op de grond bij een ingewikkeld mechanisme van stokken en garens.

Van tijd tot tijd kwamen we langs kunnen lama's. De herder speelde soms op een fluit, waaraan hij nu eens melancholieke dan weer vrolijke wijsjes ontlokte.

De tweede dag reden we naar Pisac, een Indiaans dorpje waar de wekelijkse markt wordt gehouden. Talloze Indianen, vrouwen zowel als mannen, torsten zware vrachten in doeken op hun rug, om hun waren op de markt te verkopen of te rullen.

Aan de kledij kon men zien tot welke stam zij behoren. De kleding is een zelf geweven produkt en erg kleurrijk. Van heinde en ver komen de mensen naar Pisac, langs de oude Inca-wegen die zich door het bergland slingeren en die bij grote hoogten uit stenen trappen bestaan. Onvermoeibaar zijn ze, beladen en belast, ,de vrouwen vaak met kinderen in de doek op hun rug, dikwijls met het eigenaardige Indiaanse sukkeldrafje lopend, onder het lopen nog een draad spinnend van een houten spoel met lama-wol. De vrouwen hebben — naar men mij vertelde — altijd tenminste acht rokken aan en als zij in „groot tenue" zijn, wordt dit aantal tot twintig uitgebreid. En al die kleurige kleding hebben zij zelf geweven. Op de Indianen-markt in Cusco zag ik grote bakken met poeder, in schitterende kleuren: de eigen gemaakte verf waarmee de draden worden gekleurd.

Pisac ligt in een dal aan een riviertje, temidden van een prachtige natuur. Bij het dorp is door de Regering een brug over de rivier gemaakt, opgehangen aan stalen kabels die — zoals de gids vertelde — uit Engeland komen.

Op de markt was het een bonte mengeling van mensen die letterlijk van alles te koop aanboden en onderling ruilen. Daartussen door schreden statig de „burgemeesters" uit de omtrek in hun kleurige kledij, met een soort gebreide veelkleurige muts op met kleppen over de oren en met een lange met bewerkt zilver beslagen stok in de hand als teken van hun waardigheid. Zij worden gevolgd door schilderachtig geklede „raadslieden" en een jongen met een grote het zilver afgezette zeeschelp waarop hij de nadering van de chef aankondigt.

Aan de rand van Pisac staat een katholiek kerkje. De plechtigheden hebben er plaats in de Indiaanse taal. Het kerkje was stampvol. Na de H. Mis begaven de burgemeesters zich, achter elkaar lopend achter de pastoor aan, naar een huis waar op de binnenplaats staande plechtig werd beraadslaagd en instructies in ontvangst werden genomen.

De derde dag betekende een hoogtepunt van de excursies vanuit Cusco. Voorzien van lunchpakketten reden we eerst per particuliere auto van het hotel naar het station. Per „treintje" ging het verder.

Vanuit het dal reden we weer op de reeds beschreven manier zig-zag en voor- en achteruit naar boven, met een wijd vergezicht over Cusco. Daarna langs bergmassieven in velerlei kleur met uitzicht op brede dalen, steeds hoger, tot we over een hoogvlakte reden met grote en welvarende boerderijen. Hier en daar doken tussen de berggevaarten de besneeuwde toppen van de Andes op. Het was intussen behoorlijk koud geworden.

Tropische broeikas

Aan het eind van de hoogvlakte werd gestopt bij een stationnetje, waar de wagenvoerder instructies kreeg op welke wissels in de eenlijnige spoorbaan zou moeten worden gestopt om een trein te kunnen laten passeren. De spoorlijn liep langs een beekje, dat alras veranderde in een snelstromende rivier dwars door een ravijn dat steeds dieper wegzakte tussen de bergwanden aan weerszijden. Bij de wissels waar gestopt moest worden stapte iedereen uit om de benen te strekken. Daar werd dan druk gebruik gemaakt van de camera's, zowel om de prachtige natuur vast te leggen als om opnamen te maken van bewoners van die streek.

De doortocht langs de rivier werd op het laatst zo nauw, dat verscheidene tunnels moesten worden gemaakt waar de rivier niet voldoende plaats over liet om de spoorrails te leggen. Na ruim drie uur kwamen we aan ons eindpunt in een nauw dal met rondom steile wanden van 1000 tot 2000 meter hoog. De spoorweg gaat daar nog ongeveer 15 mijl verder, steeds de rivier volgend, om dan te stoppen voor de muur die wordt gevormd door het oerwoud in het Amazone-gebied. Het was wel een eigenaardige gedachte, met de kust van de Grote Oceaan enkele honderden kilometers achter ons, dat het water van deze rivier, de URUBAMBA, straks zou worden opgenomen door de machtige Amazone en na een tocht van duizenden kilometers, dwars door Zuid-Amerika, uiteindelijk in de Atlantische Oceaan zou terecht komen.

Het dal waarin wij stonden leek wel een tropische broeikas. Het vocht droop langs de bergwanden op een weelderige tropische plantengroei beneden. Duizend meter boven ons op een bergpiek zagen we iets van de ruïnes can MACHU PICCHU, het doel van onze excursie. En nog hoger op, op een andere bergpiek zagen we steil naar boven lopend de door de Inca's ten behoeve van de landbouw gemaakte terrassen met uit steenen opgebouwde muurtjes.

Hoog boven de bergtoppen zweefden twee Condors, grote roofvogels die een meter lang zijn en een vlucht hebben van drie meter. Deze vogels zijn in staat om een schaap of een geit mee te nemen naar hun ontoegankelijk nest en het komt zelfs voor dat zij paarden of koeien aanvallen en de ogen uitpikken.

Intussen was een keurig busje bij de trein aangekomen. Het gezelschap werd daarmee in twee ritten naar boven gebracht, naar het vlak bij Machu Pichu gebouwde hotel. Tegen de steile berg was met vele kronkels een weg aangelegd waar het busje maar net op paste. Over de rivie r is een brug geslagen. De chauffeur, tevens de manager van het hotel, was de enige die deze speciaal voor de toeristen aangelegde weg bereed.

Tempels

Vanuit het dal zagen wij als voorlopig achterbiijvenden het busje af en toe tussen het groen tevoorschijn komen, steeds hoger klimmend, dan weer naar links en dan weer naar rechts rijdend langs de steile berghelling. Na korte tijd reed ook het achtergebleven gedeelte van het gezelschap over de brug, waarop aan beide zijden maar enkele centimeters overbleef. Onderweg werd ons hier en daar een blik in het dal gegund, steeds dieper beneden ons. Tenslotte zagen we de brug nog slechts als een streepje.

Boven werd voor het hotel gestopt. Het meegegeven lunchpakket was intussen al lang opgepeuzeld maar daar was blijkbaar op gerekend, want in het hotel werd ons een warme lunch aangeboden, die in dit afgelegen gebied even goed en uitgebreid was als in welk hotel van een wereldstad dan ook. Door grote ramen heeft men vanuit het restaurant een ruim uitzicht over de machtige berggevaarten rondom. Direct na de lunch leidden de gidsen ons langs een paar voetpaden en een bruggetje om de rotswand heen en vol verwondering zagen we toen de ontzagwekkende tempels en huizen van Machu Picchu voor ons.

Om daar meer van te weten te komen dan de slechts enkele punten die ik u in een slot-artikel zal kunnen aanstippen, raad ik U intussen aan het boek „Lost City of the Inca's te lezen, geschreven door HIRAM BINGHAM, Amerikaans ontdekkingsreiziger en schrijver, die in de U.S.A. voorheen als professor les gaf en Gouverneur en Senator van Connecticut is geweest. Hij was het die, eerst in 1911, op zijn vijfde expeditie sedert 1906, Machu Picchu ontdekte. Reeds in 1912 was hij er terug voor een verder en langduriger onderzoek, bij welke gelegenheid hij ook de planten die alles overdekten deed verwijderen. Toen later de weg uit het dal naar boven werd gemaakt, werd die „CARETERA HIRAM BINGHAM", op uitnodiging van de Peruaanse Regering, door hem geopend.

(slot volgt)

„SRANANTORIE"

Op uitnodiging van de Surinaamse regering zullen van 23 augustus tot een nader te bepalen datum in september een aantal vertegenwoordigers van de Nederlandse krantenwereld in Suriname vertoeven. Een druk programma is voor het gezelschap samengesteld.

Op de dag van de aankomst zullen zij namens de regering op Zanderij worden welkom geheten door Mr. van Petten, districtscommissaris en de heer van Aalst, directeur algemene zaken.

Op het programma staan verder orientatiebezoeken aan het bureau van het tien jaren plan, de Kamer van Koophandel en fabrieken, een vliegtocht naar Stoelmanseiland enz. nog vele andere zaken.

De deelnemrs zijn: Mr. C.A. Steketee, hoofdredacteur van het Algemeen Handelsblad, de heer Paul van 't Veer, chef redacteur buitenland van „Het Vrije Volk", de heer K. Peereboom, chef redactie van Het Parool, Mr. Roethoff, reisredacteur van de „Nieuwe Rotterdamse Courant", de heer A. Koning, chef nachtredacties van „De Telegraaf" en de heer L. Frequin, hoofdredacteur van „De Gelderlander Pers". ● In de plaats van Mr. W. van Ravesteijn, die afgetreden is wegens het aanvaarden van een andere functie, is benoemd als lid van de raad van commissarissen van de Surinaamse Bank de heer F. J. van Huizen. ● Tijdens een beleefdheidsbezoek dat Jhr de Ranitz en zijn echtgenote aan de Surinaamse Minister-president brachten, heeft de Utrechtse burgervader Mr. Emanuels namens het gemeentebestuur en de inwoners van de „Thuishaven van Eiinkwijk" een gouden vulpen met het wapen van Utrecht er op gegraveerd, aangeboden. ● De granmans Aboikoni, Akontoe Velani en Forster hebben tijdens hun afscheidsbezoek aan de Surinaamse minister president een fraai gesneden en beschilderde parel aangeboden. De granmans betuigden bij deze gelegenheid hun bijzondere waardering voor ed wijze waarop zij in Paramaribo waren ontvangen tijdens hun verblijf van enkele weken in de hoofdstad.

De „Country Club" van Lima.

Krachttoer met ertstanker gelukt

De 25.000 brt. metende Zweedse ertstanker Malgomaj heeft een waar huzarenstukje geleverd door zonder schadevaring te Westhaven van Amsterdam te bereiken. De komst van dit schip, geladen met 34.000 ton erts uit Narvik in Noorwegen was reeds wekenlang voorbereid en uit breide maatregelen waren genomen om het schip veilig naar Amsterdam te brengen.

In zout water heeft het schip namelijk al een diepgang van 9.45 meter en in het zoete water van het Noordzeekanaal zou dat 10.60 meter zijn, zodat de vaart over het kanaal een hachelijke onderneming zou wrden. Enige uren later dan verwacht werd verscheen de Malgomai voor de pieren van IJmuiden, waar vier sleepboten van Wijsmuller het schip met grote omzichtigheid naar de Noordersluis brachten. Daar werd de tanker overgenomen door vier slepers van Goedkoop, die na enige uren nauwgezet manoeuvreren de Malgomaj behouden in de Westhaven van Amsterdam konden afleveren, zonder dat het schip onderweg ook maar ergens de kanaalbodem had geraakt.

De Tsjechoslowaakse president, Novotny, heeft een uitnodiging aanvaard om Ethiopie te bezoeken, zo is meegedeeld na het bezoek van de keizer van Ethiopie aan Tsjecho-Slowakije. Beide landen zullen hun diplomatieke vertegenwoordigingen verheffen tot ambassades. Tsjecho-Slowakije zal kapitaalgoederen leveren op kredietbasis. Binnenkort zullen onderhandelingen worden gevoerd om te komen tot overeenkomsten inzake economische entechnische samenwerking.

Vance Palmer, een der bekenste Australische schrijvers, is dezer dagen in Melbourne overleden. Hij was 73 jaar. Hij is van 1947 tot 1953 voorzitter geweest van de adviesraad van het Australische Literaire Fonds.

Wat zal mijn dochter worden?

Er zijn meisjes, die in de 6e klas zitten en al precies weten, wat zij willen worden of wat zij gaan doen, als zij in juli van school af gaan: naar een andere school, de middel bare of de ulo. O, zij vinden het heerlijk dóór te leren ....

Er zijn ook meisjes, die dit misschien best zouden kunnen, maar daar geen zin in hebben; ze zien op tegen het huiswerk of het zusje is veel knapper .... Een ander zegt: ik ga later trouwen en wil graag kinderen hebben .... en weer anderen zeggen: ik wil gaan verdienen en dan .... Ja, er zijn héél wat verlangens en wensen ....

„Wat zal ik met mijn dochter doen", vraagt menige ouder. Laat het woord „nijverheids-, huishoud- of industrieschool" u niet afschrikken. Er bestaan te veel mensen, die, als zij deze school horen noemen, denken aan een kook-, naai- en poetsschool. Zij hebben het mis. Een nijverheidsschool is véél meer. Wat uw kind zal worden hangt natuurlijk af van de aanleg. Maar hóé het wordt, hangt af van de opleiding.

Het Nijverheidsonderwijs biedt uw dochter drie kansen: zij kan doorleren — zij kan een goede baan krijgen — zij kan zich klaar maken voor later, voor haar eigen home en peuters.

Als uw dochter in de zesde klas van de Lagere School pas twaalf jaar is, heeft zij nog een paar jaar leerplicht te goed. Kan of wil zij nu niet naar de Ulo of Middelbare School, dan kan zij eerst naar de primaire opleiding. Treurt u hierover niet (wij zouden een boekje willen schrijven: hoe pak ik dit tactvol aan?; het meisje van 12 jaar kan ontzettend véél leren op de Nijverheidsschool.

Zelfs het „zo maar gewoon huisvrouw zijn" is een van de moeilijkste en belangrijkste, „beroepen".

Hoeveel mannen, en vooral economen, zouden dit beamen? Huisvrouwen zijn even belangrijk als economen, want ze beheren driekwart van ons volksinkomen.

Huisvrouwen zijn even belangrijk als onderwijzers, want zij voeden kinderen op.

Waarom leggen wij hier zoveel nadruk op? Omdat 80% — misschien wel 90% — van de vrouwen op de een of andere manier tot dit „huisvrouw-zijn" behoort.

De leerlingen van de Nijverheidsschool volgen 2 jaar de opleiding, waarin zij 33 lessen per week krijgen. Deze lessen zijn a.h.w. een „gestold spel". De variatie van muziek, koken, gezondheidsleer, kinderverzorging, warenkennis, voedingsleer, taal, rekenen, projectwerk, tekenen Engels en gymnastiek, maken de school heus af en toe tot een eldorado.

Vaak horen wij onze eerste-jaars (13-jarigen) zeggen: „het is net of ik steeds vakantie heb". Het graag en blij op school komen is voor de leerlingen, maar ook voor de ouders en de leiding der school een heerlijk iets. Want zij weten, dat bij een blij naar school gaan véél meer wordt geleerd.

Ten geleide

Terwijl het onderwijs in de Nederlandse Antillen een gestadige groei en ontwikkeling beleeft blijft de aandacht intussen gericht op nieuwe mogelijkheden, met name voor de opgroeiende jeugd. In Nederland kent men reeds lang het nijverheidsonderwijs voor meisjes, waarvan in bijgaande artikel, overgenomen uit het Amsterdams parochieblad „Sursum Corda", de opzet en de doelstelling nader worden belicht. Mede op verzoek van de Onderwijsraad op Curaçao drukken wij het artikel hierbij af. Ter overweging en tot lering.

De leerlingen léren op school, al lijkt het voor hen een spel. Voortdurend zin zij theoretisch of praktisch bezig te „denken". En voortdurend is er een neiging naar het ontplooien van hun denkkracht in de richting, waarin wij menen dat hun belangstelling uitgaat. Daarnaast proberen wij hetgene, dat zij eenmaal hebben „uitgedacht" tot hun geestelijk bezit te maken. In deze zin krijgt de kennis zijn grootste waarde, omdat de leerlingen het als hun eigendom „hebben". Dit vormt dus hun z.g. algemene ontwikkeling.

Te vaak wordt er gedacht: o, daar leren ze wat naaien, koken en nog wat dergelijke „vakken".

Neen, u heeft het mis! Ze leren naast het praktisch koken, ook het theoretisch gedeelte. Hebben ze dus b.v. een rauwkost-slaatje leren (ze gebruiken vaak veel te veel mayonaise!) dan leren ze het „waarom". Dit zinvol leren handelen maakt hen zelfstandiger en flinker.

Perspectief voor de Antillen?

In het eerste leerjaar — dat zijn de leerlingen 13 jaar — lezen zij hun eerste Engelse boekje — ze zingen Engelse liedjes — ze leren met elkaar een quiz uitdenken en verzorgen — ze hebben klassevergaderingen, waarbij zij hun eigen gedrag en dat van anderen leren bezien en „mild" beoordelen. Kortom de sociale gevoelens worden geactiveerd. In het tweede jaar leren zij hun eigen taal meer waarderen, zij horen iets over het Europeaan zijn, de Uno, Unesco en Unicef. Praktisch en theoretisch krijgen zij de beginselen van de kinderverzorging en -opvoeding. Vele ouders zouden perplex staan, als zij de klassegesprekken via een wire-recorder konden horen. Zeer wijze, verstandige vragen en problemen komen aan de orde.

Iets „lekkers" maken

Het vak koken is natuurlijk zeer geliefd, want dan leren zij wat „lekkers" maken. Trouwens het koken van de eerste-jaars is een lust om te zien. Hoe trots staan zij achter hun gasstel en hoe heerlijk glunderen zij als zij het eigen, lekker klaargemaakte maaltje mogen oppeuzelen. Natuurlijk zijn er leerlingen, bij wie de voorgeschreven chocoladevla een flinke stevige pudding wordt, of omgekeerd. Maar als zij dit zelf een keer ondervinden, doen zij het nóóit meer.

Het grote verschil met de lagere

Zinvol leren handelen

school is nl.: zij worden als „groot" beschouwd. Zij mogen zelfstandig iets doen. Zij mogen zelf iets vinden, iets ontdekken, maar daarnaast moeten zij ook op zichzelf létten. Zij leren zélf oordelen. Dat valt niet mee! Want o, zij zijn vaak vlinders! Maar leuke gezellige vlinders. Met geduld en soms met strenge hand krijgt men zo met een goed woord naar de zo begeerde vrijheid, met de door ons gewenste zelfstandigheid en verantwoordelijkheid. Kort samengevat: ze leren ontspannen te werken en toch gespannen, want het werk wat ze doen heeft hun belangstelling en lijkt „spel".

Na twee jaar

Na die twee jaar krijgen zij een getuigschrift ingevolge art. 29 der Nijverheidsonderwijswet. Dit getuigschrift bewijst, dat ze met huishoudgeld kunnen omgaan, dat ze warenkennis hebben van textiel, dat ze lekker en vooral gezond kunnen koken, dat ze wat meer „mens" zijn geworden. Elk meisje — ook dat wil doorleren, dat welk baantje ook aanvaardt — zou eigenlijk zo'n primaire opleiding moeten volgen. Deze leerlingen kunnen nu:

Nederlandse Nijverheidsscholen banen een weg naar de toekomst

1. naar een 3-jarige vooropleiding tot lerares;
2. naar de 2-jarige opleiding in de naaldvakken. Hebben ze deze klassen doorlopen, dan kunnen ze nog kostuumnaaister worden en daarna coupeuse;
3. naar de leerling-verkoopsters-klas;
4. naar de assistenten-klas. Hebben ze deze klas doorlopen, dan kunnen ze doorgaan naar de volgende klas: kinderverzorgster (al of niet in koloniehuizen);
5. naar de oriëntatie-klas. Deze opleiding heeft hetzelfde grondpatroon als de assistentenklas, maar de leerlingen hebben per week 3 lessen in het zich oriënteren op de vrouwelijke beroepen. Na deze klas kunnen ze, als ze dat willen regelrecht naar de kinderverzorgsters-klas;
6. naar de opleiding tot gezinsverzorgster.

Toelichting

ad 1. Als de leerlingen naar de 3-jarige opleiding gaan, behoeven zij, na die 3 jaar, pas te kiezen, welke richting zij uitgaan,

ad 2. Deze is nuttig voor elk meisje. Zij kan er haar hele leven lang plezier van hebben als zij goed met schaar, draad en naald kan omgaan. Zij kan zelf haar jurkjes maken en de kleren voor haar kinderen. De kostuum-naaisters leren meisjes- en damesbovenkleding vervaardigen en de coupeuses worden opgeleid tot leidinggevende functies in ateliers. De coupeuses zijn de rechterhand vån de ontwerper; zij realiseren de modellen, helpen mee de collecties samenstellen. Zij kunnen zich ook zelfstandig vestigen, als zij zich voldoende in de praktijk hebben ingewerkt.

ad 3. De opleiding voor leerling-verkoopster geeft een diploma, waarmee een meisje in elke winkel en in elk warenhuis een streepje vóór heeft. Zij kent haar vak. Ze krijgt algemene ontwikkeling, in de vorm van taal en rekenen, krijgt les in verkoopkunde en leert omgangsvormen; vooral het Engels krijgt hier een stevige basis. Zij gaat gedurende het opleidingsjaar één- of tweemaal per week 's morgens in de praktijk. Ze kiest eerst de branche, waarin ze wil verkopen en wordt theoretisch en praktisch klaar gemaakt.

ad 4. Deze jongedames willen vaak doorgaan met de opleiding kinderverzorgster en al of niet in een koloniehuis gaan werken. Deze kinderverzorgstersklas sluit aan op de assistentenklas. Het werken in koloniehuizen is leuk werk. Duizenden bleekneusjes zien zij komen — de kinderverzorgsters doen er haar best voor, zij zijn tweede moedertjes voor hen in alles — en na een paar weken of maanden gaan de bleekneusjes als blozende, gezonde kinderen weer naar huis. Met het getuigschrift van het Nijverheidsonderwijs is het nog maar één stap naar het „Diploma Centrale Raad". Dit kinderverzorgsters-diploma is is vaak voor de leerlingen een springplank om door te gaan als leerling-verpleegster in een ziekenhuis in een der kleinere plaatsen; als leidster in een J.V.V.O.-kamp of voor kinderbescherming A en B.

ad 5. De beroeps-oriëntatieklas geeft dezelfde kansen, maar deze klas geeft, naast het gewone programma, de gelegenheid met de verschillende vrouwelijke beroepen in contact te komen middels bezoeken, excursies, lezingen, films en dergelijke. Welke kant de leerlingen ook uit willen, dit onderwijs geeft een flinke ondergrond.

ad 6. De gezinsverzorgsters doen sociaal werk in de stad of op het platteland. Zij zijn eigenlijk „waarnemend moeder" en vallen in voor de door ziekte tijdelijk uitgeschakelde moeder. Voor deze opleiding moeten zij 19 jaar zijn en tenminste een getuigschrift van de primaire opleiding bezitten.

Meisjes met VGLO-diploma kunnen komen praten, want ook zij komen voor de verkoopsters- en oriëntatieklas in aanmerking.

Vormingsklas

Hiernaast kunnen wij zetten het schema van een andere opleiding, nl. de vormingsklasse, waarin iedere leerlinge geplaatst kan worden, die eindexamen Ulo of middelbare school heeft gedaan. Deze klas leidt op tot bepaalde beroepen. Wij kunnen echter ook hier zeggen voor elk meisje van Ulo of middelbare school, dat dit jaar nuttig, maar vooral leerzaam en gezellig kan zijn. U zou het kunnen taxeren als een ontspannen en daarnaast een komen in de grootste vrouwelijke spanning; maar deze spanning is natuurlijk. Daarom werkt het als een „verzachting", als een zichzelf worden. Het hele programma is nl. ingericht op datgene, dat diep in de vrouw is weggelegd en zo vaak onontwikkeld blijft, nl. het zorgende. Niet de slovende vrouw neen, het gewone, natuurlijke, het voor anderen zorgen.

Dit wordt niet alleen praktisch, maar ook theoretisch behandeld:

Het programma bevat:

Een algemene beroepen-oriëntatie: zij komen in contact met de modernste technieken van grote bedrijven als Spoorwegen, P.T.T., C. & A., alle takken van Onderwijs en Sociaal Maatschappelijk Werk. Interessante lezingen worden gevolgd. Zo werd dit jaar o.a. een leuke, boeiende causerie gegeven over de P.T.T. Daarna gingen allen naar onze grote Plaatselijke P.T.T.-dienst. Bij de rondleiding mochten verschillende leerlingen spreken met Londen, Berlijn, Parijs. Alle lezingen of causerieën worden begeleid met muziek, projectiestrook en film.

Maatschappelijk inzicht: ze leren de plaats en de taak van de vrouw begrijpen met haar invloedssferen in het gezin, het beroep, de staat en de Kerk; de betekenis van het gezinsleven wordt ontleed; inzicht in het nuttig gebruik van geestelijke en lichamelijke arbeidskrachten (efficiency) en de factoren, die de arbeid beïnvloeden, bv. gezondheidstoestand, arbeidsmethode, routine, werkindeling; enige bekendheid met gezondheidszorg in Nederland, Europa; wereldbegrippen als Unesco, Unicef leren zij verstaan; het medisch inzicht in hygiëne en ziekten.

Muzikale ontwikkeling: het onderscheid leren tussen praelude, fuga, sonate, symphonie en concert; de muziekgeschiedenis wat nader leren kennen met het leven van onze grote componisten.

Het zelfstandig vervaardigen van een kleine garderobe: het leren inzicht krijgen in de gang en de groei, waaraan de „mode" onderhevig is; het leren beoordelen waaróm één model een of meer jaren zal kunnen worden gedragen, het leren kiezen van goede en smaakvolle kleding geschikt voor verschillende doeleinden en geschikt voor een bepaald type; het leren zoeken van variaties.

Het leren koken van eenvoudige menu's, het samenstellen en bereiden van feestmenu's, de voedingswaarde van de levensmiddelen leren kennen en het juiste gebruik hiervan weten.

Het leren omgaan met de moderne wasmachine, centrifuge, mixer, zeilwrijver en dergelijke.

Het verzorgen en onderhouden van eigen kleding; het inrichten van het huis, het plaatsen en onderhoud van het meubilair; sfeer scheppen in het gezin, vooral bij feesten; leren woekeren met tijd en ruimte in het gezin.

Last but not least: de religieuze, godsdienstige vorming, waarin al het voorgaande naar God wordt gericht. Zij leren zich uiten over hun problemen in deze zaken, zij leren discussiëren en zich verdedigen, als anderen hun mening niet zijn toegedaan of als zij anderen willen overtuigen.

Gevarieerd program

Al deze vakken worden in een rijk gevarieerd programma aangeboden. In dit jaar, waar zij graag komen, kiezen zij een beroep, hun toekomst.

De leiding van de school is ervan overtuigd, dat de leerlingen in hun mooiste, leukste en soms moeilijkste tijd leven. Daarom is het schoolleven wel wat vrij, maar toch sportief en correct. Zo leren zij een jonge vrouw te worden, waaraan de Kerk en de maatschappij ongelooflijk veel kan hebben, omdat zij als persoon de kans krijgen uit te groeien tot datgene, wat door God in hen was weggelegd.

Nu zoudt u denken, dat we klaar zijn, maar 's avonds kunnen oudere meisjes (boven de 16 jaar), (verloofden of jong-getrouwden) cursussen volgen in eenvoudig koken, fijne keuken en naaien.

Ook zijn de Mater Amabilisscholen in beide gebouwen ondergebracht en deze doen daar 's avonds zeer goed en vruchtbaar werk.

Parachutisten ingezet in strijd tegen Algerijnse opstandelingen

Ongeveer duizend parachutisten zijn onlangs in Groot-Kabylie, ten Oosten van Algiers, neergelaten om een offensief tegen Algerijnse opstandelingen te beginnen, zo heeft het Franse leger bekendgemaakt. In het betrokken gebied zouden enige van de sterkste eenheden van F.L.N., de voornaamste Algerijnse verzetsbeweging, opereren.

In Franse legerkringen te Algiers heeft men donderdagavond melding gemaakt van verscheidene hevige gevechten tussen Tunesische militairen en leden van het Algerijnse bevrijdingsleger die in Tunesie gelegerd zijn. Deze gevechten hadden zich woensdag en donderdag afgespeeld.

Aanklacht tegen URRUTIA ingediend

De procureur-generaal in Havanna, Jose Gomez Quintero, heeft bij het hooggerechtshof een aanklacht inzake verraad tegen de afgetreden Cubaanse president, Urrutia, aanhangig gemaakt.

De regering zou dit echter als een persoonlijke zaak van Quintero beschouwen en hem derhalve niet steunen.

De Westduitse soldaat heeft niet het recht om te weigeren bevelen tot het gebruik van kernwapens op te volgen, zo heeft een woordvoerder van het ministerie van defensie in Bonn verklaard. Hij zei dit in commentaar op een recente verklaring van Ds Martin Niemoeller, voorzitter van de Evangelische kerk van Hessen-Nassau, en nog zeven kerkelijke functionarissen, volgens welke de Duitse soldaat dit recht wel had.

De boodschap

Voor de halte van de bus naar Alkmaar over Egmond-Binnen stelde zich ineens een bejaarde man op in een donker pak en riep, aldus het Algemeen Handelsblad:

„Bent u uw leven ehe?"

Het laatste woordje was niet te verstaan, want er vloekten twee scooters voorbij.

„Bent u uw leven zeker?", herhaalde de man met stemverheffing, en hij keek nijdig naar het zomervolk, dat vol kinderen en kleffe hemden de komst van de autobus beidde.

„U bent dat niét!" schreeuwde de man, terwijl een onwezenlijk grote auto achter zijn rug begon te toeteren omdat er verderop een opstopping was.

„Het verkeer eist dagelijks veel slachtoffers", vervolgde de prediker, „en wie vandaag nog leeft, kan morgen worden overreden door een auto, motor of bromfiets. Ook u kunt morgen dood zijn".

Hij keek alsof hij het hóópte, en achter in de rij begonnen twee bakvissen nerveus te giechelen, waarbij een hunner zich verslikte in haar ijsje.

„De dood slaat toe en vraagt niet naar uw bereidverklaring", riep de man.

Een kindje barstte in tranen uit en zijn vader zei kalm: „Ga nou een eindje verderop staan preken, opa, direct komt de bus".

Zijn bede werd vrijwel op hetzelfde moment verhoord en de boodschapper moest zich haasten bij de wachtende menigte te komen, om niet zelf zonder pardon naar de andere wereld te worden geholpen.

Terwijl de deuren van het vervoermiddel traag openzuchtten, trachtte hij het woord te hernemen maar hij kwam lelijk in het gedrang en de chauffeur riep boos: „Hé, ouwe, stap je nou in of niet?"

Toen verhief de oude heer nog eenmaal zijn stem en riep luid in de ingang: „Ook in deze bus kan de dood loeren".

„Nou, dan neem je de volgende maar", zei de bestuurder, en sukkelde weg.

CARAIBISCH NIEUWS

(Van onze korrespondent)
Georgetown — De Britse componist Alan Bush is in Georgetown gearriveerd om in Brits Guiana een opera over dit land te componeren. Alan Bush is lid van de Britse Communistische Partij en werd jaar geleden uit het land gewezen. De vrouw van premier Jagan, Janet Jagan, zelf een uitgesproken communiste was op de luchthaven aanwezig om Bush te verwelkomen. Bush heeft zich niet uitgesproken wat het thema zal zijn voor zijn opera maar „mijn werk zal het volk van dit kostelijke land grotere bekendheid geven".

(Van onze korrespondent)
Port of Spain — De Federale premier Sir Grantley Adams zal een officieel bezoek brengen aan de voormalige BWIndische eilanden die nu zijn aangesloten bij de Federale West Indische groep. zal zijn bezoek afleggen na de algemene vergadering va de groep September, tijdens welke de afschaffing van invoerrechten tussen de eilanden onderling ter sprake zal komen.

(Van onze korrespondent)
Georgetown - De gouvernementsartsen en- specialisten van het gouvernementelijk hospitaal in Brits Guiana hebben de regering benaderd met de klacht dat ernstige moeilijkheden worden ondervonden door lage salarissen van de medici. Aan de andere kant worden de salarissen voor ambtenaren in de overige departementen regelmatig verhoogd. De medische staf in het gouvernementshospitaal dunt aanzienlijk door talloze verzoeken tot ontslag. Een week geleden namen drie dokters tegelijk hun ontslag. Een specialist in BG, indien in gouvernementsdienst, mag geen eigen praktijk houden. De salarissen variëren van Cf 350.— tot Cf. 800 per maand.

DEBAT

Een van de aardigste verschijnselen des levens vind ik het debat. Debatteren kan iets verrukkelijks wezen. Men kan het niet genoeg doen, vind ik. In het debat leert men zichzelf kennen. Men poneert iets volkomen te goeder trouw en plotseling blijkt het tóch niet helemaal waar te wezen. Heerlijk.

Het mooie, geregelde debat vereist om te beginnen één ding: dat men iets áánhangt. Al zal het maar de voortreffelijkheid van Beverwijkse aardbeien wezen. Vervolgens vraagt het — en dat is vrij vervelend — althans een bereidheid tot een zekere twijfel aan eigen standpunt. Wie helemaal en absoluut zeker is van de voortreffelijkheid van Beverwijk heeft gelijk en gaat dus ten onder.

Voor de ware liefhebber van het debat is er één bijzonder opwekkende en stimulerende zaak: de mogelijkheid van andermans gelijk. Wat [illegible] op. Ik verdedig iets of ik val iets aan, of de tegenpartij valt iets aan of verdedigt iets. En terwijl wij gezamenlijk iets zitten te verdedigen of aan te vallen groeit er tussen ons iets moois. Misschien is het wel de waarheid. Dat weet je nooit. En dat gaat dan ook buiten ons om.

Maar daar zijn toch principes? Ja zeker, die zij er. Maar niet zoveel als U en ik wel denken. Ik, voor mij ,ben bijna zover dat ik nog maar één principe ken: de goede God. En ik geef U toe, dat maakte de zaak er niet eenvoudiger op. Althans niet waar het betreft het lustig debatteren. Maar als de „Tour de France" of de regeringsnota de inzet moet wezen, wel, ik ben Uw man.

Maar het gave, mooie debat bestaat in ieder geval bij de gratie van wederzijds respect en vooral bij de gratie van wederzijds respect voor elkanders onvermogen.

Het debat tenslotte, dat op ruzie uitloopt, is geen debat geweest. Want Beverwijkse aardbeien — hoe voortreffelijk dan ook — zijn nooit zó goed als U in Uw apologetische overtuigingschrift wel denkt. Zij zijn waarschijnlijk beter. Namelijk zo slecht als de tegenpartij denkt dat ze zijn.

Hier raken wij dan het punt van de verdraagzaamheid. En de verdraagzaamheid nu, heren dames en heren, begint bij de tegenpartij. Voorzover ze er althans niet eindigt.